

જાગૃતિ સંદેશ

Price : 5/-

Total Page : 32 Monthly

JAGRUTI SANDESH

Vol 19 Issue No. 8 - Mumbai AUGUST-2019

પરસ્પર પરિચય અને પ્રેમથી પાંગરતો પરિવાર

વૈરનું વિસર્જન, ઐ જ પ્રેમનું સર્જન

૧૦ મનના,

૧૦ વચનના,

૧૨ કાયાના,

આ ૩૨ દોષમાં જે કોઈ દોષ લાગ્યો હોય,

મન, વચન, કાયાથી જાણતા અજાણતા

આપના દિલને દુભાવ્યું હોય તો સર્વેને

મારા અંત : કરણપૂર્વકના

“મિચ્છા મિ દુક્કડમ્”

Amazing Thailand

₹
27,999/- PP
FOR 5 DAYS
Everyday in
September 2019

INCLUSIONS :
RETURN AIRFARE, ACCOMMODATION, TRANSFERS
SIGHTSEEING FREE VISA ON ARRIVAL...!!!

Magical Maldives

₹
69,999/- PP
FOR 5 DAYS
DEPARTURE DATE
OCTOBER - 29TH

INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 5*ACCOMMODATION,
TRANSFERS & ALL MEALS.

Dazzling Turkey

₹
1,44,999/- PP
FOR 10 DAYS
DEPARTURE DATE
OCTOBER- 29TH

PURE VEG / JAIN MEALS PREPARED BY **Rajasthani** CHEF
INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 5* ACCOMMODATION, TRANSFERS,
INTERNAL AIRFARE, ALL MEALS & VISA.

Eastern Europe

₹
1,59,999/- PP
FOR 9 DAYS
DEPARTURE DATES
OCT - 21ST, 29TH & NOV - 06TH

PURE VEG / JAIN MEALS PREPARED BY **Rajasthani** CHEF
INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 4* ACCOMMODATION, TRANSFERS,
SIGHTSEEING, ALL MEALS & VISA.

INTERNATIONAL

◀ Also Explore ▶

DOMESTIC

Srilanka	06 Nights	35,999/- PP
Dubai	05 Nights	41,999/- PP
Singapore	03 Nights	44,444/- PP
Croatia	05 Nights	71,999/- PP

Kerala	06 Nights	31,999/- PP
Andaman	06 Nights	34,999/- PP
Mysore Ooty Coorg	07 Nights	38,399/- PP
Meghalaya Assam	11 Nights	72,500/- PP

Call US

022 - 4088 8888

RAHUL DOSHI - 99309 44453
BRIJESH PAREKH - 998 772 0222

Our Offices : Opera House | Kalbadevi | Borivali | Andheri | Ahmedabad | Surat | Delhi

Advt

**જૈન જાગૃતિ સેન્ટર
સેન્ટ્રલ બોર્ડ**

જાગૃતિ સંદેશ

૨૦૧, માથારૂ આર્કડ, સુભાષ રોડ, ગરવારે પોલિસ્ટરની નજીક,
એક્સિસ બેન્કની ઉપર વિલેપાર્લા (પૂર્વ), મુંબઈ-૫૭.
ફોન: ૦૨૨-૬૬૯૭૩૦૩૮/૦૨૨-૬૬૯૫૬૬૯૯
Website: www.jainjagruti.com
E-mail: admin@jainjagruti.com
editor@jainjagruti.com

માનદ્ તંત્રી : **શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ**

કંબિનેટ કમિટી ૨૦૧૮-૨૦૧૯

- ચેરમેન : શ્રી સંજય બી. શાહ
તા.ભૂ.પૂ.ચેરમેન : શ્રી રમેશભાઈ જે. મોરબિયા
વાઈસ ચેરમેન : શ્રી પ્રફુલ્લ વી. કામદાર
શ્રી પ્રવીણ એ. શાહ
સેક્રેટરી જનરલ : શ્રી કિશોર એસ. શેઠ
સેક્રેટરી : શ્રી જયંતીલાલ કે. છાડવા
શ્રી ઉદય ડી. સંઘવી
શ્રી અનિલ જી. દોશી
શ્રી વિજય એચ. મહેતા
ડેવલપમેન્ટ સેક્રેટરી : શ્રી સુનીલ પી. શાહ
ખજાનચી : શ્રી રાજેશ સી. ગાંધી
શ્રી રાજેશ આર. ભણસાલી
તંત્રી : શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ

જેજેસી-સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ-કમિટી

- ચેરમેન / કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી જિતેન્દ્ર એસ. કોઠારી
તા.ભૂ.પૂ.ચેરમેન/અનુદાન ટ્રસ્ટી : શ્રી કિશોર એન. શાહ
વાઈસ ચેરમેન / ટ્રસ્ટી : શ્રી રમેશ જે. મોરબિયા
વાઈસ ચેરમેન / કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી સંજય બી. શાહ
સેક્રેટરી / ટ્રસ્ટી : શ્રી પ્રફુલ્લ વી. કામદાર
સેક્રેટરી / ટ્રસ્ટી : શ્રી અમિત ડી. કોઠારી
ખજાનચી / ટ્રસ્ટી : શ્રી હસમુખ કે. દેવિયા

(અનુદાન ટ્રસ્ટી)

શ્રી પ્રવીણ જી. શાહ, શ્રી કમલેશ સી. શાહ

કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી હર્ષદ જે. ગાંધી

(ટ્રસ્ટીઓ)

- શ્રી અનિલ જી. દોશી : શ્રી શૈલેશ ડી. શાહ
શ્રી કિશોર એસ. શેઠ : શ્રી રાજેશ આર. ભણસાલી
શ્રી રાજેશ સી. ગાંધી : શ્રી ધર્મેશ એસ. જૈન
શ્રી જયંતી કે. છાડવા : શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ

આમંત્રિત

- શ્રી દિનેશ વ્હી. શાહ : શ્રી કીર્તિ કે. શાહ
શ્રી કિરણ એચ. શાહ : શ્રી મુકેશ સી. શાહ
શ્રી રસિક એન. કોઠારી : શ્રી મહેન્દ્ર પી. શાહ
શ્રી ઉદય ડી. સંઘવી : શ્રી રમેશ જી. લાખાણી

પત્રિકામાં પ્રગટ થતા લેખો કે વિચારો લેખકના અંગત છે. તેની સાથે સંસ્થા કે તંત્રી સહમત છે એમ માની લેવું નહીં. કાનૂની કાર્યવાહીનું અધિકાર ક્ષેત્ર મુંબઈ રહેશે.

**Message From The
CHAIRMAN.....**

મારા સ્નેહાળ

જય જિનેન્દ્ર,

“ મિચ્છા મિ દુક્કડમ્ ”

આટલી મોટી સંસ્થાના વહીવટ અન્વયે

ઘણીવાર વહીવટી સગવડતા માટે તથા

અનુશાસન માટે કોઈ કોઈ કડવા નિર્ણય લેવા પડે છે. ક્યારેક ક્યારેક કડક વલણ અપનાવવું પડે છે. ક્યારેક સર્વાંગી હિતમા કોઈને અપ્રિય લાગે તેવું પગલું ભરવું પડે છે પરંતુ આ બધા માટે સંસ્થાનો વિકાસ જ મધ્યમાં હોય છે. તેથી પુરા વર્ષ દરમિયાન કોઈને અમારાથી જાણે-અજાણે કંઈ ખોટું લાગ્યું હોય તો હૃદયના ઊંડાણથી મન-વચન-કાયાથી ક્ષમા માગીએ છીએ. ‘મિચ્છામિ દુક્કડમ્’

જે રીતે સમાચાર આવી રહ્યા છે તે ઉપરાંત આજુબાજુમાં નજર રાખીએ તો આ વર્ષે ચાતુર્માસ દરમિયાન ખૂબ જ કઠિન આરાધના અને તપસ્યા થઈ રહી છે, જેમાંથી નાનાં-નાનાં બાળકો પણ બાકાત નથી, જે દર્શાવે છે કે જૈન સંપ્રદાયમાં ફિરકા અને વાડાઓથી પર રહી ધાર્મિક ઉછાળ આવેલો છે. છેવટે જગતને આંધીમાંથી બચવા માટે જૈન ધર્મ જ કામમાં આવશે. ભારત સિવાય દુનિયાના અન્ય ભાગમાં હિંસાનું જે તાંડવ ખેલાઈ રહ્યું છે તે મહાભયંકર અને વિનાશકારી અને માનવતાવિહિન છે. અફઘાનિસ્તાનના મુસલમાન સિયા મુસ્લિમનો દાખલો આપણી સમક્ષ છે, જ્યાં માનવતા મરીપરવારી છે. એક જ રાષ્ટ્રના અને એક જ ધર્મના લોકો શેના માટે મોતની હોળી ખેલી રહ્યા છે તે આપણી સમજમાં આવવું નથી. છેવટે તેમના હાથમાં શું આવવાનું છે. ભગવાન મહાવીર અને મહાત્મા ગાંધીના અહિંસાવાદના સિદ્ધાંતની જ અત્યારે ખાસ જરૂર છે. સત્ય અને અહિંસા વડે આ લોકોનો હૃદયપલટો થઈ શકે. બાકી ‘ખૂન કા બદલા ખૂન’થી ક્યારેય શાંતિ સ્થપાશે નહીં, એટલું આ આતંકવાદીઓને સમજાવી શકાય તો શાંતિ હાથવેંતમાં છે.

આ વખતે ચોમાસું સરેરાશ સારું છે. આ ચોમાસાને કારણે ફસલ સારી જ થાય એવું નથી. કારણ કે હજુ શરદ ઋતુના પવનો ઉપર ઘણો આધાર છે. પરંતુ વરસાદ સારો હોવાને કારણે આગામી રવિ પાક જામી જશે એમાં કોઈ શંકા નથી. દેશની મોટા ભાગની નદીઓ ઘણા વર્ષો પછી બે કાંઠે વહેવા લાગી છે. ગુજરાતમાં પણ આ વખતે સંખ્યાબંધ ઉપનદીઓ છલકાતી-ઉછળતી વહે છે. સારા વરસાદને કારણે લોકજીવનમાં ઉત્સવ દેખાય છે. મંદીના વાતાવરણમાં

છૂટક મૂલ્ય રૂ.૫/- વાર્ષિક લવાજમ રૂ.૫૦/-

આ વરસાદે પ્રજાને ટકી રહેવાની તાકાત આપી છે. શરદઋતુના વાયરાઓ જો સાનુકૂળ રહે અને ફસલ સારી આવે તો દિવાળી પછી મંદીનું ચક્ર અટકે અને ફરી તેજીને પ્રોત્સાહન મળે. જોકે તે માટે અનેક પરિબલો જવાબદાર છે, એટલે ભારતીય અર્થતંત્ર ફરી સંપૂર્ણ તેજી તરફ ક્યારે વળાંક લે છે એ કહેવું મુશ્કેલ છે. અત્યારે ચાલુ થયેલી મંદીમાં જે ગતિ છે તે ધીમી છે. એટલે અર્થતંત્રની આંતરિક પરિસ્થિતિને પુનઃસ્થાપિત થવામાં ઘણી વાર લાગશે. કારણ કે મંદીનું આખું ચક્ર પૂરું કરે પછી તેજીની શરૂઆત થશે.

ફોરેન પોર્ટફોલિયો ઈન્વેસ્ટરો પર સરચાર્જની સીતારામને જાહેરાત કર્યા પછી વિદેશી રોકાણકારોએ ભારતીય શેરબજારમાંથી બે અબજ ડોલર પાછા ખેંચી લીધા છે અને હજુ એમની વેચવાલી ચાલુ જ છે. સરકારની નજર સામે જ આ બધું થઈ રહ્યું છે. પોતે જાણે કે સ્થિતિ સુધારવાની મથામણ કરે છે એવું નાટક કરવા માટે નાણાં પ્રધાન નિર્મલા સીતારામન છેલ્લા એક સપ્તાહથી અર્થતંત્રના ટોચના લોકો સાથે વ્યર્થ મિટિંગો કરી રહ્યા છે.

ઓટોમોબાઈલ ઉદ્યોગમાં મંદીના તબક્કાવાર કડાકા બોલી ગયા છે. દેશના કેટલાક જાણીતા વાહન ઉત્પાદકોએ પોતાના ઉત્પાદનમાં 33 ટકાથી વધુ કાપ મૂક્યો છે. એને કારણે ઓટો ઉદ્યોગ સંબંધિત અન્ય અનેક લઘુ ઉદ્યોગો પર ગંભીર અસર થઈ છે. જન્માષ્ટમી પછી કેટલાક લઘુ અને મધ્યમ કદના ઉદ્યોગોને તાળા લાગવાની સંભાવના છે. કારણ કે ઓટોમોબાઈલ ઉદ્યોગોએ સપ્તાહમાં એક રજા વધારી દીધી છે. આ જ પરિસ્થિતિ દેશના અને ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રમાં ઓછાવતા અંશે તો ઘણા લાંબા સમયથી છે. વડાપ્રધાને સ્વતંત્રતા દિને કરેલા પ્રવચનમાં દેશના અર્થતંત્રને યુ-ટર્ન મળે એવા કોઈ સંકેત આપ્યા નથી. જો કે પહેલેથી જ તેઓ તો સપનાઓના વેપારી છે. લોકોએ સરકાર તરફથી જો કે હજુ આશા ગુમાવી નથી. નાણાં મંત્રાલયે છેલ્લા બજેટમાં કરેલા કેટલાક કુઠારાઘાત પર ફેરવિચારણા કરવાની ખાતરી આપી છે પરંતુ હજુ સુધી એ દિશામાં કોઈ પગલા લેવાયા નથી. વડાપ્રધાન મોદીની બીજી ઈનિંગના પ્રથમ બજેટમાં જ એ તો દેશને ખ્યાલ આવી ગયો કે અર્થતંત્ર માટે બુનિયાદી પગલાઓનો એમાં સંદેહ અભાવ છે. જેના પરિણામો હવે સપાટી પર આવવા લાગ્યા છે.

કોઈ પણ સબળ લોકશાહી માટે વિરોધ પક્ષનું મહત્વ બહુ જરૂરી છે. પરંતુ ત્યાર પછી વિરોધ પક્ષનો, પછી તે ગમે તે પાર્ટી હોય, પણ અ-સહિષ્ણુ વિરોધ તથા વિરોધ કરવા ખાતર જ વિરોધ સપાટી પર આવ્યો જેણે દેશની દશા ખરાબ કરી નાખી. સત્તા પર રહેલી પાર્ટી જો સમુદ્રમંથન કરી અમૃતકુંભ લઈ આવે તોપણ તેનો પૂર્વગ્રહણકર્તા, બિનખેલદિલીપૂર્વકનો વિરોધ કરવો એ વિરોધ પક્ષનો ધર્મ બની ગયો છે. અત્યારે એવું જ થઈ રહ્યું છે. કોઈપણ સારાં કામોને બિરદાવવાને બદલે વખોડવાનું કામ જોરમાં ચાલી રહ્યું છે, પણ મોદીસાહેબ છે જે હાથીની ચાલે પ્રગતિ તરફ જઈ રહ્યા છે. (હાથીની ચાલ કોને કહેવાય એ તો તમને ખબર જ હશે).

૧૫ વર્ષ પહેલાં હાચર એજ્યુકેશન અભિયાન શરૂ કર્યું ત્યારે જૈન સમુદાયના શ્રેષ્ઠિઓને-દાતાઓને આ અભિયાનમાં એજ્યુકેશન માટે ડોનેશન આપવાનું સમજાવવું બહુ કઠિન કાર્ય હતું. કારણકે ત્યારે આસ્થા ધર્મ પ્રત્યે જ હતી. એજ્યુકેશન માટે અભિયાન ચલાવવું તે સાધાર્મિક ભક્તિનો એક ભાગ છે એવું સમજાવતા આપણને વર્ષો લાગ્યાં. પરંતુ મને કહેતા આનંદ થાય છે કે તે બાબતમાં આપણે આંશિક સફળ થયા છીએ. સમાજ જો ભણેલો હોય તો જ શાંતિ અને સમૃદ્ધિ આવશે અને તો જ ધર્મ ટકશે એવું હવે નિર્વિવાદ છે. તેનું પરિણામ સ્પષ્ટ રીતે દેખાઈ આવે છે.

આ વર્ષે એજ્યુકેશનના ઉપસારમાં જે દરેક સેન્ટરે પોતાની રીતે પ્રોગ્રામનું નિર્માણ કર્યું હતું. તેનું Impact ધાર્યા કરતા વધારે આવેલ છે. છતાં બોમ્બે બહારના દરેક સેન્ટર પોત પોતાની રીતે એજ્યુકેશનની અપીલ કરવામાંથી વંચિત રહી ગયા છે. તો તેમને ત્રણ-ચાર નજીકના સેન્ટરોએ ભેગા મળીને પોતાની રીતે પ્રોગ્રામ કરવો જોઈએ.

આ વર્ષે જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડની ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટની વિદેશમા પ્રથમ વખત કોન્ફરન્સ જેજેસી સ્ટુડન્ટ એસોસિએશન ટેમ્પા U.S.A.મા તા. ૧૦થી ૧૧ ઓગસ્ટ ૨૦૧૯ રાખેલ હતી. તેમાં સેન્ટ્રલ બોર્ડના પદાધિકારીઓ ગયા હતા. ૨૦૨૦ની U.S.A.મા સ્ટુડન્ટની કોન્ફરન્સ ન્યુ જર્સીમા રાખવાનું નક્કી કરેલ છે. વધુ વિગતો આગામી અંકમાં આપવામાં આવશે.

વિ. સંજય બી. શાહ

ચેરમેન: જે.જે.સી. - સેન્ટ્રલ બોર્ડ

મનોરંજનની અટારીએથી

જે.જે.સી.	તારીખ	કાર્યક્રમ	
● જેજેસી અમૃતનગર	: ૧૦-૭-૧૯	છતે પૈસે ઠન ઠન ગોપાલ - નાટક	◇
	: ૨૯-૭-૧૯	ચાસણી - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી ભાંડુપ-વિકોલી	: ૨૭-૭-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
● જેજેસી ચેમ્બુર	: ૨૯-૭-૧૯	હલો ? પપ્પા કે પેણાયુ - નાટક	◇
● જેજેસી એલિસ બ્રિજ	: ૩-૭-૧૯	ભારતીબેન ભુલા પડ્યા - નાટક	◇
	: ૩૧-૭-૧૯	જ્યોત સે જ્યોત જગાતે ચલો - મ્યુઝીકલ શો	◇
● જેજેસી ગોંડલ	: ૨૧-૭-૧૯	સાયોના - રિસોર્ટ	★
	: ૨૩-૭-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
● જેજેસી જુહુ	: ૧૭-૭-૧૯	સુપર ૩૦ - ફિલ્મ	◇
	: ૨૦-૭-૧૯	તમે ઘણું જીવો - નાટક	◇
	: ૨૭-૭-૧૯	ધુમ્મસ - નાટક	◇
	: ૨૯-૭-૧૯	ચાસણી - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી જુહુ બીચ	: ૭-૭-૧૯	આચાર્યશ્રી મહાપ્રગયાજી મ.સા. - સેલીબ્રેશન	★
	: ૧૪-૭-૧૯	ધુમ્મસ - નાટક	◆
	: ૧૮-૭-૧૯	લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા	◆
	: ૨૫-૭-૧૯	સુપર ૩૦ - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી જેમ જગડુશા	: ૨૩-૭-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
● જેજેસી કાંદીવલી	: ૨૯-૩૦/૭-૧૯	અપના ટાઈમ આયેગા - નાટક	◇
● જેજેસી માંડવી લે. વિંગ	: ૨૯-૬-૧૯	વૃક્ષારોપણ - પિકનિક	★
● જેજેસી મલાડ	: ૪-૭-૧૯	લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા	★
● જેજેસી મુંબઈ	: ૪-૭-૧૯	ધુમ્મસ - નાટક	◇
	: ૨૪-૭-૧૯	કોમનમેન એજ સુપરમેન - નાટક	◇

● જેજેસી નોર્થ વેસ્ટ	: ૧૯-૭-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
● જેજેસી પેડર રોડ	: ૬-૭-૧૯	સર્જીકલ - નાટક	◇
	: ૧૪-૭-૧૯	વલ્ડ કંપની ફાઇનલ - ક્રિકેટ મેચ	★
	: ૨૦-૭-૧૯	અપના ટાઇમ આયેગા - નાટક	◇
	: ૨૫-૭-૧૯	લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા	◇
● જેજેસી સાયન-માટુંગા	: ૨૧-૭-૧૯	ધુમ્મસ - નાટક	◇
● જેજેસી વાપી લે. વિંગ	: ૮-૭-૧૯	વન્ડરલેન્ડ ઓફ કાર્ડસ - ગેમ શો	★
● જેજેસી વાપી	: ૧૩-૭-૧૯	છતે પૈસે ઠન ઠન ગોપાલ - નાટક	◇
	: ૨૧-૭-૧૯	સુપર ૩૦ - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી રજવાડી	: ૫-૭-૧૯	અપના ટાઇમ આયેગા - નાટક	◇
	: ૧૭-૭-૧૯	સુપર ૩૦ - ફિલ્મ	◆
	: ૩૦-૭-૧૯	સર્જીકલ - નાટક	◇
● જેજેસી દહીસર	: ૨૧-૭-૧૯	છતે પૈસે ઠન ઠન ગોપાલ - નાટક	◇
● જેજેસી ગોંડલ	: ૯-૨-૧૯	ઓર્થોપેડીક નિદાન કંમ્	◇
	: ૧૭-૨-૧૯	ચાલ જીવી લઈએ - ફિલ્મ	★
	: ૨૧-૩-૧૯	ધુળેટી નિમિત્તે જરા હટકે - મનોરંજન તથા ઉરી - ફિલ્મ	★
	: ૫-૫-૧૯	હરા વીક એન્ડ હાઉસ	★
	: ૯-૬-૧૯	સરસ્વતી સન્માન	★

સંજ્ઞા : જમણ સાથે ★ જમણ વિના ◇ નાસ્તો ◆

દરેક સેન્ટરના પ્રમુખ તથા સેક્રેટરીને આથી જાણ કરવામાં આવે છે કે દરેક કાર્યક્રમ પત્યા પછી તુરંત જ સર્ક્યુલર તથા ઈ-મેઈલ સેન્ટ્રલ બોર્ડની ઓફિસમાં પહોંચાડવામાં આવશે તો જ ત્યાર પછીના ઈસ્યુમાં છાપવામાં આવશે.

જેજેસી જૂનાગઢ લેડીજ વિંગ

જે.જે.સી. લેડીઝ વિંગ જૂનાગઢ દ્વારા ક્રિકિંગ વર્કશોપ તથા ક્રિકિંગ કોમ્પિટિશન રાખવામાં આવેલ હતું. જેમાં ઘણા મેમ્બરોએ ભાગ લીધેલ હતો નવી નવી ક્રિકિંગ રેસીપી પણ શીખવામાં આવેલ હતી. આ પ્રોગ્રામ અમીશીબેન ગાંધી, સોનલબેન અવલાણી તેમની સંપૂર્ણ ટિમની મહેનતથી સક્સેસ થયેલ હતો.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર તથા જૈન જાગૃતિ સેન્ટર-સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના દ્વારા નીચેનાં પદાધિકારી તથા સર્વે સેન્ટરોના સેન્ટ્રલ બોર્ડના જન્મદિવસ નિમિત્તે ચેરમેન હાર્દિક શુભેચ્છા પાઠવે છે

SEPTEMBER CHARTER DATE

Sr. No.	Name Of Centre	Charter Date	President	Mobile No	Secretary	Mobile No.
1	Rajwadi	01-09-1996	Minesh Shah	9821028409	Sunil shah	9820278883
2	Ladies Wing Mandvi	14-09-2008	Sangita Shah	9429007948	Shobhana Patwa	9537959718
3	Dhandhuka	20-09-2014	Nilesh Bagadiya	9428111101	Nehal Shah	9825581006
4	Vardhman Nagar (Bhujodi)	22-09-2012	Chaitanya Mehta	9974056779	Tushar Jain	9879600868
5	Chembur	28-09-1992	Jayanti Chhadva	9821120217	Jatin Chheda	9821064216
6	Bhavnagar	28-09-1997	Pradip Shah	9825205710	Rajan Mehta	9898980044
7	Mumbai	29-09-1980	Kiran Shah	9820024491	Dilip Shah	9322714780
8	Nandurbar	29-09-1996	Mahendra Tated	9422285604	Jayesh Kochar	9822478910
9	Ladies Wing Ahmedabad	30-09-2012	Deena Dalal	9924107800	Dina Shah	9825051472

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર ઉમરગામ

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર ઉમરગામના સ્થાપના દિવસ નિમિત્તે ૨૩ જુલાઈના સવારે ૧૧ કલાકે ઉમરગામ શાંતિવનમા આવેલ પ્રજ્ઞાયક્ષુ સંસ્થામા ૬૫ પ્રજ્ઞાયક્ષુ છે જેમના માટે રોજની રસોઈ બનાવવાના સાધનો અંદાજે રૂપિયા ૨૦,૦૦૦/-થી ઉપરના જૈન જાગૃતિ સેન્ટર ઉમરગામ તરફથી પ્રમુખ કાશ્મીરાબેનની આગેવાનીમા સેન્ટરના સૌ સભ્યો સાથે મળીને આપી ઉમરગામ સેન્ટરે સેવાનુ ઉત્તમ કાર્ય કર્યું, અને એ જ દિવસે સાંજે ૪થી ૧૦ સ્થાપના દિવસનુ સેલિબ્રેશન એ મિટીંગનુ ડીનર સાથે આયોજન કર્યું હતું.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર પાલીતાણા

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર પાલીતાણા દ્વારા તાજેતરમાં પાલીતાણાની આજુબાજુની ગ્રામ્ય વિસ્તારની સહકારી ૧૨ શાળાઓમાં અભ્યાસ કરતા જરૂરિયાતમંદ ૨૨૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓને સ્વર્ગસ્થ હંસાબેન અશોકભાઈ દિયોરા ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ પાલીતાણાના પ્રમુખશ્રી અશોકભાઈ દિયોરાના સહકારથી તથા જૈન જાગૃતિ સેન્ટર પાલીતાણા સહયોગથી સુંદર પ્રોજેક્ટ સાકાર થયો.

વિશેષમાં આકોલાળી ગામે શ્રી સંઘવી રતિલાલ

વિકુલદાસ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના સહકારથી સ્કૂલ ફીટ તથા નોટબુક વિતરણ તેમજ બાળકોને બેસવા માટે બાંકડાનું અનાવરણ અને પર્યાવરણના જતન માટે વૃક્ષારોપણ કરવામાં આવ્યું.

આ સમગ્ર પ્રોજેક્ટની સફળતા માટે પ્રમુખશ્રી નીલેશભાઈ અજમેરા ઉપપ્રમુખ શ્રી રજનીભાઈ છેડા સેક્રેટરી શ્રી પ્રશાંતભાઈ મણિયાર પ્રોજેક્ટ ડાયરેક્ટર તરીકે શ્રી ચેતનભાઈ દિયોરા જહેમત ઉઠાવીને આ સમગ્ર પ્રોજેક્ટને સફળ બનાવવામાં ખૂબ જ સહયોગ મળ્યો.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર ભાવનગર

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર ભાવનગર દ્વારા યોજાયેલ વૃક્ષારોપણ આ પ્રસંગે સંસ્થાનાં પ્રમુખ પ્રદીપભાઈ શાહ ચંદ્રેશભાઈ શાહ શૈલેષભાઈ શેઠ રાજનભાઈ મહેતા મુકેશભાઈ દોશી અમે મેગ્ગરો આ સુંદર ઉપયોગી કાર્યમાં આવ્યું.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર માંડવી લેડીઝ વિંગ

જેજેસી લેડીઝ વિંગ માંડવી - “વૃક્ષારોપણ તથા પિક્નિક” તા. ૨૯-૬-૨૦૧૯, સ્થળ- લીલી વાડી, ભારાપર સાથે હાફ ડે પિક્નિક મનાવવામાં ૪૦ થી વધારે બહેનોએ મજા માણી.

જેજેસી-સેન્ટ્રલ બોર્ડ

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર-સેન્ટ્રલ બોર્ડ
ચૅરિટેબલ ટ્રસ્ટ દ્વારા
આયોજીત

રપમો સમુહલગ્નોત્સવ

વહેલા તે પહેલાના ધોરણે
૨૧ યુગલોને સમુહ લગ્નમાં લેવામાં આવશે.

સમુહ લગ્ન માગશર વદ-૩,
રવિવાર તા. ૧૫-૧૨-૨૦૧૯,

સ્થળ : ગોપાલજી હેમરાજ હાઈસ્કૂલ, એમ. જી. કોસ રોડ,
બોરીવલી (ઈસ્ટ)માં નક્કી કરવામાં આવેલ છે.

રપમાં સમુહ લગ્નના સર્વ દાતાશ્રીઓ જેજેસી કાંદિવલીના છે.

સમુહ લગ્ન માટે

જેજેસી ઑફિસમાં સંપર્ક કરવા નમ્ર વિનંતી.

૨૦૧, માથારુ આર્કેડ, સુભાષ રોડ,

વિલે પાર્લે (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૦૫૭.

ટે. નં. ૦૨૨-૬૬૯૫૬૬૯૯ ટેલિફોન: ૦૨૨-૬૬૯૭૩૦૩૮

Email: admin@jainjagruti.com • Website: www.jainjagruti.com

અનુશાસન... શ્રેષ્ઠની ફળશ્રુતિ!

■ રાષ્ટ્રસંત પૂ. ગુરુદેવ શ્રી નમ્નમુનિ મ.સા.

શાસન એ જ સફળ કહેવાય, જ્યાં અનુશાસન હોય.' જિન શાસન એ જ કહેવાય, જ્યાં અનુશાસન હોય. પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભદેવ પરમાત્મા હોય કે ચોવીસમા તીર્થંકર ભગવાન મહાવીર... દરેકનું શાસન અનુશાસનથી જ ચાલતું આવ્યું છે. જિન શાસન ક્યારેય અનુશાસન વિના ચાલે જ નહીં.

અનુશાસન એટલે શું? અનુશાસન એટલે જે વ્યક્તિ જાગૃત હોય એમની નિશ્રામાં રહીને સ્વયંની જાગૃતતા પ્રગટાવવી!! જે મારી આંતરિક જાગૃતતા હોય કે કેવી સ્થિતિમાં મારે શું કરવું અને કઈ પરિસ્થિતિમાં મારા માટે શું યોગ્ય છે તો એ મારા માટે મારું અનુશાસન કહેવાય, પણ જે મારામાં એ જાગૃતતા કે એ પ્રકારની સૂઝબૂજ ન હોય કે ક્યારે અને કેવી સ્થિતિમાં મારે શું કરવું જોઈએ તો મારે કોઈ પણ સત્પુરુષ, સદ્ગુરુ, પરમાત્મા કે સંતની નિશ્રામાં એમની આજ્ઞાનુસાર મારું જીવન ગોઠવવું જોઈએ. એ સત્વ્યક્તિને મારી અનુશાસક બનાવવી જોઈએ.

જિન શાસન અને અનુશાસનમાં ફરક શું હોય? જિન શાસન ત્રિકાળવર્તી હોય, ત્રણે કાળ માટે હોય, જિન શાસન સર્વવર્તી હોય, સર્વ માટે હોય, જ્યારે અનુશાસન વર્તમાનને અસર કરે, વર્તમાન માટે હોય. અનુશાસન વ્યક્તિગત હોય. જિન શાસન સર્વને પ્રેરણા આપે કે કેવી રીતે આત્માનું કલ્યાણ કરાય. કેવી રીતે આત્માની શુદ્ધિ કરાય અને કેવી રીતે સિદ્ધિ સુધી પહોંચાય. અનુશાસનમાં દરેક વ્યક્તિને એની યોગ્યતા અને પાત્રતા અનુસાર પ્રેરણા કરાય.

જિન શાસનમાં તીર્થંકર પરમાત્મા ઉપદેશ આપે જે સર્વોપરી હોય, સર્વને માટે હોય અને સર્વને લાગુ પડતો હોય. જ્યારે અનુશાસનમાં ગુરુ, આચાર્ય કે ઉપાધ્યાય આદેશ આપે અને એ એક માટે હોય. આદેશની અનુપાલનાને અનુશાસન કહેવાય. એક હોય મલ્લિ વિટામિન અને એક હોય મેડિસિન. મલ્લિ વિટામિન કૉમન હોય, કોઈને પણ, ક્યારેય આપી શકાય. જ્યારે મેડિસિન વ્યક્તિગત, વ્યક્તિના રોગ

અને તાસીર અનુસાર જ અપાય.

જિન શાસન મલ્લિ વિટામિન જેવું હોય, જ્યારે અનુશાસન મેડિસિન જેવું હોય. જિન શાસનમાં તીર્થંકર પરમાત્મા સર્વને ઉપકારી એવો ઉપદેશ આપે. એ ક્યારેય એમ ન કહે કે તારે માટે આ યોગ્ય છે અને તારે આ કરવું જોઈએ. તેઓ હંમેશાં જનસામાન્ય જ વાત કહે કે, આ કરવાયોગ્ય છે અને આ કરવું જોઈએ. જ્યારે અનુશાસક એવા ગુરુ કે આચાર્ય વ્યક્તિગત એનાં રસ અને રુચિ પ્રમાણે આદેશ આપે, તે વ્યક્તિગત ઉપકારી હોય.

ભગવાન કહે છે, દુનિયામાં દસ પ્રકારની રુચિવાળા જીવો હોય છે. કોઈને પ્રવચન ગમે તો કોઈને સ્વાધ્યાય, કોઈને જપ ગમે તો કોઈને તપ, કોઈને ભક્તિ ગમે તો કોઈને ગીત-સંગીત!!

યથા રુચિ તથા પ્રવૃત્તિ હોય. જેની જેમાં રુચિ વધારે હોય, તે તેમાં ઝંકિટવ વધારે હોય. કેટલાકને તત્ત્વજ્ઞાનના ઊંડાણમાં રસ હોય તો કેટલાકને તત્ત્વજ્ઞાનની વાતો સાંભળતાં જ ઊંઘ આવવા લાગે. કેટલાકને લેખનકાર્ય ગમે તો કેટલાકને વાંચન!

રુચિ અનુસાર વ્યક્તિની ગતિ હોય. તીર્થંકર પરમાત્મા મહાવીર જે ઉપદેશ આપે તે દસ રુચિ પ્રમાણે આપે, જ્યારે ગુરુ કે આચાર્ય જે આદેશ આપે તે તમારી રુચિ જોઈને આપે, જેથી તમે તે દિશામાં વધુ પ્રગતિ કરી શકો. જે વ્યક્તિ તમારી રુચિને જાણતા હોય અને તમારી રુચિ પ્રમાણે પ્રકૃતિને ખીલવતા હોય તે જ તમારા ગુરુ કે આચાર્ય હોય, તે જ તમારા અનુશાસક હોય.

જિન શાસનનું પાલન સહેલું અને સહજ હોય છે. અનુશાસનનું પાલન આકરું અને અઘરું હોય છે.

જિન શાસનમાં વ્યક્તિગત તમને કાંઈ કહેવાના નથી, ક્યાંય અટકાવવાના નથી, જ્યારે અનુશાસનમાં ગુરુ કે આચાર્ય તમને આકરી આજ્ઞા પણ આપે છે અને ખોટા માર્ગે જતાં પણ અટકાવે છે. જિન શાસન તમને આંગળી ચીંધે છે, તમને રાહ બતાવે છે. જ્યારે અનુશાસન તમારી આંગળી પકડે છે અને

તમને એ રાહ પર લઈ જાય છે. જ્યારે આચાર્ય કે ગુરુના અનુશાસનમાં રહેનારી વ્યક્તિમાં સુધારો અને પરિવર્તન બંને નિશ્ચિત આવે જ!

માટે જ, ભગવાને કહ્યું છે, ‘ગુરુ બન્યા વગર અનંતા જીવો મોક્ષમાં ગયા છે, પણ ગુરુ બનાવ્યા વિના એક પણ જીવ મોક્ષમાં જઈ ન શકે.’

આંતરિક પરિવર્તન અરિહંતથી નહીં, આચાર્યથી આવે. અનુશાસન વિના જિન શાસન મળે ખરું, પણ ફળે નહીં. અનુશાસન વિના એટલે કે પોતાની ઈચ્છાથી આરાધના કરવી એનો મતલબ આરાધનારૂપી ખીરના તપેલામાં ઈચ્છારૂપી ઝેરનું ટીપું નાખવું. ઈચ્છાથી કરેલી આરાધનામાં કર્તૃત્વભાવ આવે છે જે અંતે આરાધકને વિરાધક બનાવે છે.

વિરાધક બનવું એટલે જિન શાસનથી દૂર થવું. જે વિરાધક બને છે તેને ભવિષ્યમાં જિન શાસન મળતું નથી.

ભગવાને ક્યારેય કહ્યું નથી કે સામાયિક મારો ધર્મ છે, પ્રતિક્રમણ મારો ધર્મ છે કે ઉપવાસ અને અહિંસા મારા ધર્મ છે. ભગવાન જાણતા હતા કે આજ્ઞા વિનાની આરાધના વ્યક્તિની ઈચ્છા અને અહમ્ને પોષનારા બનશે એટલે જ ભગવાને જિન શાસનનું મહત્ત્વ વધારવા કહ્યું કે, ‘આજ્ઞા એ મારો ધર્મ છે.’

એટલે વ્યક્તિનો ભાવ એ હોવો જોઈએ કે, ગુરુદેવ! આપની આજ્ઞા હોય તો મારે ઉપવાસ કરવા છે. આજ્ઞા પછી કરેલા ઉપવાસમાં આજ્ઞાપાલનનું કર્તવ્ય હશે, ઈચ્છાનો કર્તૃત્વભાવ નહીં હોય.

પ્રતિક્રમણની શરૂઆતમાં પણ ‘ઈચ્છામિણં ભંતે...’ દ્વારા ભગવાને એ જ બતાવ્યું કે, જો તમારી આજ્ઞા હોય તો મારે પ્રતિક્રમણ કરવું છે. પ્રતિક્રમણ આત્માને શુદ્ધ કરવાની પ્રોસેસ હોવા છતાં તેમાં પણ આજ્ઞાનું મહત્ત્વ બતાવ્યું છે. માનવમનની માનસિકતા હોય છે, સંસારમાં તો દરેક વાતમાં... દરેક કાર્યમાં એમ કહેતો હોય છે કે આ મેં કર્યું, મેં આમ કર્યું... અને એ જ માનસિકતા સાથે ધર્મક્ષેત્રમાં પણ આવે છે અને એમ કહે છે, મેં ઉપવાસ કર્યો, મેં પ્રતિક્રમણ કર્યું. માટે જ ધર્મમાં અનુશાસનનું મહત્ત્વ દર્શાવ્યું છે.

અનુશાસન વિનાની આરાધનાથી ગુણમાંથી અવગુણ પ્રગટ થાય છે. પ્રતિક્રમણ કરવું એ ગુણ છે, પણ પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી ‘મેં કર્યું’ એ કર્તૃત્વભાવ અવગુણ

છે. અનુશાસનવાળી વ્યક્તિ એમ કહેશે મારા ઉપવાસ કરવાના ભાવમાં ગુરુદેવની આજ્ઞા ભળી એટલે મારાથી ઉપવાસ થઈ ગયો. ‘મેં કર્યો’ અને ‘મારાથી થઈ ગયો’ બંનેની ભાવઅભિવ્યક્તિમાં ફરક છે. તપસ્વીને તપનું અભિમાન ન આવે, દાનેશ્વરીને દાન આપ્યાનો અહમ્ ન આવે, સ્વાધ્યાયીએ સ્વાધ્યાય કર્યાનો કર્તૃત્વભાવ ન આવે તે માટે જ અનુશાસનનું મહત્ત્વ વિશેષ છે.

ગુરુ જાણતા જ હોય છે કે શિષ્યની રુચિ અને પ્રવૃત્તિ શેમાં છે અને એના કારણે એનો કેટલો રાગ પોષાય છે. જેટલો રાગ પોષાશે એટલાં પાપકર્મ બંધાશે. એટલે ગુરુ એના માટે જે પ્રકારનો ધર્મ અને જે પ્રકારની આરાધના યોગ્ય હશે તેવી જ તેને આજ્ઞા આપશે અને એ આજ્ઞા તેના માટે ઔષધીરૂપ બની જશે.

અનુશાસન આકરું હોય, કડવું હોય, અણગમતું હોય અને પ્રતિકૂળ પણ હોય, છતાં વ્યક્તિ માટે અનુશાસક પૂજનીય હોય, કેમ કે, તે તેના માટે હિતકારી હોય, શ્રેયકારી હોય અને કલ્યાણકારી હોય. ગમતી આજ્ઞા આપે એવા અનુશાસક, એવા ગુરુ સારા કે, જેમના સ્નેહથી આજ્ઞા ગમતી થઈ જાય એવા અનુશાસક સારા!! જ્યાં આપણે આજ્ઞાને ગમતી કરીએ છીએ, ત્યાં તરત મોક્ષ હોય છે. જ્યાં ગમતી આજ્ઞાની ઈચ્છા રાખીએ છીએ ત્યાં હવુ સંસાર હોય છે.

અનુશાસન વિના જિન શાસન ફળતું નથી, કેમ કે, અનુશાસન ઈચ્છાનું મૃત્યુ કરાવે છે. ધર્મની શરૂઆત પણ ‘નમો’ શબ્દથી જ થાય છે, જે સૂચવે છે કે જિન શાસનમાં પ્રવેશવાની પ્રથમ શરત એ જ છે કે તમે તમારી અંદરની ઈચ્છા અને અહમ્ને શૂન્ય કરી નમ્ર બનો, નમતા શીખો.

જિન શાસન તો અનંતભવોમાં મળે, પણ જિન શાસન મળ્યા પછી અનુશાસન મળે તો જિન શાસન ફળે અને ત્રીજા, પાંચમા, આઠમા કે મોડામાં મોડું પંદરમા ભવે મોક્ષ થઈ જાય, કેમ કે, જે અનુશાસનમાં... આજ્ઞામાં રહે છે તેનાં અનંતાઅનંતા મોહનીય કર્મોનો ક્ષય થઈ જાય છે. ગુરુ એવી આજ્ઞા આપે કે કર્મના ઉદયે કદાચ વ્યક્તિ પાપમાં જોડાઈ જાય તોપણ તે પાપી ન બની શકે અને તરત જ ગુરુઆજ્ઞા યાદ આવતા જ પાછા ચિરંતન થઈ જાય.

ક્ષમાપનાનો મર્મ અને તેનું મહત્વ

■ અમૃતલાલ યાજ્ઞિક

જ્યારે જ્યારે પર્યુષણનું પવિત્ર પર્વ આવતું હોય છે, ત્યારે મારા જીવનમાં બનેલો એક પ્રસંગ મને યાદ આવે જ છે. આપણા ધર્મમાં ઊંડચડહસમઝડમધડચડહસમઝડડસહ- ક્રોધનું ઓસડ અક્રોધ એમ પ્રાચીન કાળથી કહેવાયું છે. જૈન ધર્મમાં તો તે કેન્દ્રસ્થાને છે. આ ચિંતનસૂત્ર હું જાણતો હતો, સિદ્ધાંતની દૃષ્ટિએ સમજતો હતો અને એમાં મારી પૂર્ણ શ્રદ્ધા હતી. જ્યાં સુધી ક્રોધ ભભૂકી ઊઠે નહીં અને કોઈના એવા ક્રોધ વખતે કેમ વર્તવું તેની કસોટી કરે તેવો પ્રસંગ ઊભો થાય નહીં ત્યાં સુધી તેનો કેવો પવિત્ર પ્રભાવ હોય છે તેનો ખ્યાલ આવતો નથી. મારા જીવનમાં એવો એક પ્રસંગ આવ્યો, ત્યારે આ સૂત્રનું પુણ્યજનક દર્શન થયું તે હું કેમ ભૂલી શકું ?

આ પ્રસંગ પંદરેક વર્ષ પહેલાંનો છે. હું મુંબઈની મીઠીબાઈ કોલેજમાં આચાર્ય હતો. તે વખતે જે વિદ્યાર્થીની અભ્યાસની તૈયારી બરાબર ન હોય, તેને પરીક્ષામાં (યુનિવર્સિટીની) બેસવા દેવાની છૂટ ન આપવાનો મારો અધિકાર હતો. એટલે કે હિતને લક્ષમાં રાખીને મેં કચ્ચો હતો. વર્ષમાં ચાર પરીક્ષાકસોટી કોલેજમાં રખાઈ હતી. ચારેયમાં જેને દસ ટકાથી ઓછા ગુણાંકો મહત્વના વિષયોમાં હોય તેને યુનિવર્સિટીની પરીક્ષામાં બેસવા દેવાથી તેને જ નુકશાન થાય. તેને ફોર્મ ન આપ્યું જ હોય તો તેને પરીક્ષામાં નાપાસ થયો છે તેની રાહ જોવાની ન રહે અને ભણવું જ હોય તો પહેલેથી તૈયારી કરી યોગ્યતા મેળવી શકે, બીજે વર્ષે સારા ગુણાંકો મેળવી શકે તેવી મારી વિચારણા તેની પાછળ રહી હતી. ચારેય પરીક્ષાની ઉત્તરવહીઓ વિદ્યાર્થીને પાછી આપવામાં આવતી, જેથી તેને શું નથી આવડતું, ક્યાં, કેમ ભૂલ થાય છે તે તે સમજી શકે. ચારેય પરીક્ષાનાં ગુણપત્રકો હું મારા ટેબલ ઉપર રાખી મૂકતો. કોઈપણ વિદ્યાર્થી પોતાને ફોર્મ કેમ નથી મળ્યું તે જાણવા માગે તો હું તેને સમજાવતો. અથવા, કોઈ વિદ્યાર્થીને શંકા હોય કે અમુકને ફોર્મ આપ્યું છે, તેના ગુણાંકો મારાથી ઓછા છે, છતાં કેમ આપ્યું છે તે મને પૂછવાની સહુને છૂટ હતી. ટૂંકામાં પક્ષપાત ક્યાંય નથી થયો તે વિદ્યાર્થી પૂછે તો હું તેને તે ગુણાંકો બતાવીને કહી શકતો. બધાં વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓ આ નિયમ બરાબર જાણતાં હતાં. ફરિયાદો બહુ ઓછી આવતી, કારણ, લાગવગને કાંઈ સ્થાન નહોતું. ડૂબતો માણસ તરણાને પકડે તેવી મનોવૃત્તિ વિદ્યાર્થીઓમાં હોય તે હું સમજતો હતો.

એક દિવસ ઈન્ટર આર્ટ્સમાં ભણતી એક વિદ્યાર્થીની મને ઓફિસમાં મળી અને મારા પરિચિત સંબંધીની ચિઠ્ઠી મને

આપી. એ મારા સંબંધી શ્રીમંત અને સજ્જન હતા. કોલેજ માટે ફાળો એકઠો કરાતો હતો, ત્યારે મને સહર્ષ તેમાં પૈસા આપ્યા હતા. મારા માટે તેમને સદ્ભાવ હતો. તે અંગ્રેજી નહોતા ભણ્યા, પણ કોઠાસૂઝથી વેપારમાં આગળ વધ્યા હતા. મારી આ વિદ્યાર્થીની તેમના ઘર નજીક રહેતી હતી. વાતવાતમાં તેણે જાણ્યું કે મારી સાથે તેમને સારો સંબંધ છે. એટલે તેણે વિનંતી કરી હશે કે તેને ફોર્મ આપવાની વિનંતી કરતો પત્ર આપે. તેમણે ચિઠ્ઠીમાં મને લખ્યું હતું. ‘... એ મારી પડોશમાં રહે છે. મારી દીકરી જેવી છે. તેને ફારમ આપવા વિનંતી છે.’

હું સમજી શક્યો કે યુનિવર્સિટીપરીક્ષા માટે મોકલવાનાં ફોર્મ માટે મેં નિયમો શા રાખ્યા છે તેની તેમને કલ્પના નહોતી. તેમને થયું હશે ભરવાનું કાંઈ ‘ફારમ’ હશે એટલે તેમણે ચિઠ્ઠી લખી આપી, પરંતુ ચિઠ્ઠી લાવનાર વિદ્યાર્થીની તો નિયમો તેમજ મારી તે વિશેની દૃષ્ટિ જાણતી હતી. લાગવગ મારી પાસે ચાલે તેમ ન હતું. કોઈપણ વિદ્યાર્થી મને પૂછી શકે કે તમે ફલાણા વિદ્યાર્થીને મારા કરતાં ઓછાં ગુણાંકો હોવા છતાં ફોર્મ કેમ આપ્યું, તો હું તેને મારા ટેબલ ઉપર પડેલાં ગુણપત્રકો બતાવી સમજાવતો. સહુ વિદ્યાર્થીઓને તેની ખબર હતી. છતાં આ વિદ્યાર્થીની આવી લાગવગ માટેની ચિઠ્ઠી શા માટે લાવી તે વિચારથી મારા મનમાં ચીડ ચડી. એટલે ક્રોધાવેશમાં મેં તેને ચિઠ્ઠી લાવવા બદલ કહ્યું : ‘આવી ચિઠ્ઠી લાવતાં તને શરમ ન થઈ ? આપણે ત્યાં લાગવગ કોઈની ચાલતી નથી, તે તું નથી જાણતી ? ચાલી જા...’ એમ કહી એના દેખાતાં ચિઠ્ઠી મેં કચરાપેટીમાં નાખી દીધી.

તે શું બોલે ? ભોઠપ અનુભવી ચાલી જતી હતી તે દરમ્યાન જ મારા મનમાં વિચાર આવ્યો, એ મારા સંબંધીને જઈને કહેશે કે તમારી ચિઠ્ઠી તો વાંચીને કચરાપેટીમાં નાખી દીધી ! એમણે તો માત્ર વિવેકથી ચિઠ્ઠી લખી હતી. યુનિવર્સિટીની પરીક્ષા વિશેની હકીકતો એ ક્યાંથી જાણતા હોય ? એટલે તેમના મનમાં ગેરસમજ થશે તેનું મને દુઃખ થયું. મારી ચીડ, એ નિયમો જાણતી વિદ્યાર્થીની તરફ હતી, ચિઠ્ઠી લખનાર ઉપર નહોતી. પણ તે મારા ઓફિસના દરવાજામાંથી ચાલી ગઈ હતી. હવે શું થાય ? બાણ ફેંકાઈ ગયું હતું ! એ સંબંધી મારા ઉપર ખૂબ ચિડાશે તે હું કલ્પી શકતો હતો. પણ હું તેમને પરિસ્થિતિ બરાબર સમજાવીશ એમ વિચારી મારા મનનું સમાધાન કર્યું.

બેત્રણ દિવસ સુધી એમનો ટેલિફોન ન આવ્યો તેથી મારા

મનમાં શાન્તિ થઈ. મારી વિદ્યાર્થિની સમજુ લાગે છે એટલે કશી વાત કરી નહીં હોય તેવું મેં માન્યું હતું. ત્યાં તો ચોથે દિવસે ટેલિફોન આવ્યો. તેમણે ગુસ્સામાં મને કહ્યું ‘તમને આચાર્યની ખુરશીમાં કોણે બેસાડયા? મારી ચિઠ્ઠી કચરાપેટીમાં! હું કચરાપેટીને લાયક છું? તમે જંગલી છો, તમારામાં સંસ્કાર નથી. તમે વિદ્યાર્થીઓને શા સંસ્કાર આપવાના છો?...’

હું તેમનો ગુસ્સો સમજી શકતો હતો. તેમનો વાંક નહોતો, ચિઠ્ઠી કચરાપેટીમાં ફેંકી દેવું મારું આચરણ ભૂલભર્યું, ક્રોધાવેશભર્યું હતું. તે ગુસ્સે થઈ મને કહે તો તેમ કરવાનો તેમને અધિકાર હતો. એટલે મેં શાન્તિથી, વિનયપૂર્વક તેમને કહ્યું : ‘તમારી ચિઠ્ઠી કચરાપેટીમાં ફેંકી તે મારી ભૂલ હતી, હું તે માટે ક્ષમા ચાહું છું. પણ મેં બીજી ભૂલ નથી કરી, મારી વાત સાંભળો તેવી વિનંતી છે.’ પણ તેમનો ગુસ્સો ઓસરતો નહોતો. ‘તમારા પ્રમુખ વગેરેને કહીને હું તમને ખુરશી ઉપરથી ફેંકી દઈશ. હું ત્રણ દિવસ હેરાન થયો, મારું મગજ તપી ગયું હતું. હજી પણ શાન્ત નથી થયું. હું કચરાપેટીને લાયક? નાલાયક...?’ તેમની ગુસ્સાની માત્રા વધતી હતી, અપમાનજનક ગાળો આપતા હતા. હું શાન્ત રહ્યો. કારણ, ગેરસમજથી તે આવું કરતા હતા તે હું જાણતો હતો. ફરીથી મેં શાન્તિથી, વિનયથી કહ્યું : ‘પણ મારી વાત તો સાંભળો, ચિઠ્ઠી વિશે તમે કહો છો તે સાચું છે. ક્ષમા માગું છું, પણ મેં કશું જ ખોટું કર્યું નથી. નિયમ પ્રમાણે ફોર્મ...’ તેઓ બોલ્યા : ‘મારે તમારી વાત નથી સાંભળવી, કહ્યું નહીં! તમે આચાર્ય થવાને નાલાયક છો...’

‘પણ મારી વાત તો સમજો!...’ મેં વિવેકવિનયથી કહ્યું : ‘તમારી વાત નથી સાંભળવી’ કહીને તેમણે ટેલિફોન પેટી ઉપર રિસીવર પછાડ્યું તેનો અવાજ મેં સાંભળ્યો. હું શું કરું ?

સંચાલક મંડળના પ્રમુખ વગેરેને મારા વિશે ફરિયાદ કરી. મેં મારું દૃષ્ટિબિંદુ જણાવ્યું. ‘મારે તેમની ચિઠ્ઠી કચરાપેટીમાં નાખવી નહોતી જોઈતી તે મારી ભૂલ માટે ક્ષમા માગી, પણ ગુસ્સામાં તે સાંભળવા તૈયાર નહોતા.’ પછી ફોર્મ વિશે જણાવ્યું. પ્રમુખશ્રી બધી સ્થિતિ સમજ્યા અને હસ્યા. તેમણે અન્યને પણ ફરિયાદ કરી હશે. તેઓ સારી સ્થિતિ સમજ્યા હશે કે નહીં તે હું ક્યાંથી જાણું ?

બે એક દિવસ પછી તેમનો ટેલિફોન આવ્યો, વિનયથી બોલ્યા : ‘ગુરુદેવ...’ મેં વિનયભર્યા અવાજે કહ્યું : ‘જી, આપની વધુ ગાળો સાંભળવા હું તૈયાર છું.’ તેમનો ક્રોધભર્યો કડક અવાજ મૂઠૂ બન્યો તેનું મને આશ્ચર્ય હતું. પણ વધુ અણધાર્યું આશ્ચર્ય તો તેમના જવાબથી થયું : ‘તમે સારું જ ગુરુદેવ છો. તમને મેં તે દિવસે ગાળો દીધી. અપમાનજનક

વાતો કહી, પણ તમારો અવાજ તો ધીમો અને સ્વસ્થ જ રહ્યો ! તમારી વાત સાંભળવા હું તૈયાર જ નહોતો, મારો ગુસ્સો જ હું બતાવી રહ્યો હતો. એ પછી ફારમ વિશેની ખરી હકીકત સમજ્યો, ત્યારે મને મારા વર્તન માટે ભોંડપ લાગી અને દુઃખ થયું. મારી ઉદ્ગતવાણી હતી છતાં તે સામે તમે ઉગ્ર ન થયા-સ્વસ્થ રહ્યા, તેનાથી હું કાંઈક નવું શીખ્યો. એટલે આજે તમને હું સારા ભાવથી ગુરુદેવ કહું છું. તમારી હું ક્ષમા માગું છું.’

હું ખૂબ પ્રસન્ન થયો. મેં જવાબમાં કહ્યું : ‘તમારા સદ્ભાવે મને ભીંજવ્યો છે. પણ મારો જ પ્રથમ વાંક હતો તેના પરિણામે તમે ગુસ્સે થયા હતા તે કેમ ભૂલી શકું? એટલે જ હું શાન્તિથી બોલતો હતો, તમે ગુસ્સામાં મારું કશું જ સાંભળવા તૈયાર નહોતા તે હું સમજી શકતો હતો. પેલી વિદ્યાર્થિની તમારી ચિઠ્ઠી લાવી, ત્યારે વાંચીને સ્વસ્થ રીતે તેને મેં કહ્યું હોત કે તું કોલેજની વિદ્યાર્થિની છે. નિયમો જાણે છે, લાગવગ અહીં ચાલતી નથી તે પણ તું જાણે છે છતાં પણ આવી ચિઠ્ઠી લવાય? હું કાંઈ જ કરી નહીં શકું તેમ મારે કહેવું જોઈતું હતું. તેને બદલે મેં મારો ગુસ્સો ચિઠ્ઠી ઉપર ઠાલવ્યો અને તેને કચરાપેટીમાં નાખી! એ ભૂલ સમજાઈ, પણ તે વિદ્યાર્થિની તો જતી રહી હતી, પછી તમારા ગુસ્સાથી મેં પણ એવો સામો જવાબ આપ્યો હોત કે મેં ભૂલ નથી કરી છતાં મારી વાત તમે સાંભળતા નથી એટલે થાય તેમ કરી લેજો, મારે તમારી સાથે વાત કરવી નથી, તો તમે સારી વસ્તુ જાણ્યા પછી પણ ક્ષમા માગત ખરા? તમે તમારો ગુસ્સો ટેલિફોન રિસીવર ઉપર ઠાલવ્યો તેનો અવાજ મને મારા રિસીવરમાં સાંભળાયો હતો. એટલે ક્રોધને બદલે મેં અને પછી તમે શાન્તિથી વાત કરી હોત તો કેવું સારું!’

પછી તો એ સજ્જન મારા પ્રત્યે વિશેષ સદ્ભાવ રાખતા થયા. કાંઈક મુશ્કેલી હોય તો મારી સલાહ આદરપૂર્વક લેતા. આ રીતે અમારો સ્નેહસંબંધ સંધાયો.

આ પ્રસંગ પછી હું ગુસ્સે થતો નથી, એવું તેમાંથી શીખીને મારું વર્તન શુદ્ધ કર્યું છે, એવું કહી શક્યો હોત તો કેવું સારું! જાણવું એ એક વસ્તુ છે, આચરણ કરવું બીજી-તે પ્રમાણે આચરણ કરીએ તો જ સદાચારી થઈ શકાય. જે ન ધર્મમાં પર્યુષણને અંતે ક્ષમાપના દિને મિચ્છામિ દુક્કડમ્ આપણે સદાચારપ્રેરક ભાવનાથી કહીએ અને વર્તન કરીએ તે કેવું મહાન આનંદજનક સત્ય છે ! હું જે ન હોવા છતાં ક્ષમાપનાની ભાવનાનું રહસ્ય સમજ્યો છું તે હું કદી ભૂલી શકું તેમ નથી.

અલબત્ત, આનો વિચાર કરું છું ત્યારે આવું મર્મદર્શક વચન ગીતામાં અર્જુનને શ્રીકૃષ્ણે કહ્યું છે તેનું ગુંજન સાંભળું છું. કામ, ક્રોધ તથા લોભ, નરકદ્વાર આ ત્રણ : કરતા આત્મનો ઘાત, તેથી તે ત્યજવાં ત્રણે.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ જેજેસી સ્ટુડન્ટ એસોસીએશન - ટેમ્પા (USA) કોન્ફરન્સ ૧૦ અને ૧૧ ઓગસ્ટ ૨૦૧૯

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર, દ્વારા એક નવી જ શરૂઆત કરવામાં આવી છે. આપણાં જ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ દ્વારા પ્રેરિત અમેરિકાસ્થિત વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થીનીઓને અમેરિકા ખાતે, એક મંચ પર લાવવાનું કાર્ય પાર પાડવામાં આવ્યું છે.

તા. ૧૦ તથા ૧૧ ઓગસ્ટ ૨૦૧૯નાં, અમેરિકા ફ્લોરિડા, ટેમ્પા ખાતે, અમેરિકાસ્થિત આપણાં વિદ્યાર્થીઓનું એક સમ્મેલન યોજવામાં આવેલ હતું. અને “જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સ્ટુડન્ટ્સ એસોસીએશન” નામનું ગ્રુપ સ્થાપવામાં આવ્યું હતું. આ કોન્ફરન્સથી ભારતની બહાર, આ પ્રકારનું પ્રથમ આયોજન જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની યશોગાથામાં નવું જ સોનેરી પ્રકરણ બની રહ્યું છે.

આ કોન્ફરન્સનાં પ્રાયોજક શ્રીમતી મીનાક્ષીબેન તથા ડો. દીપકભાઈ શાહ હતાં, જેઓ ભારતથી જ અમેરિકા જઈ વસેલાં, વ્યવસાયે ડોક્ટર પણ ત્યાં રહી આપણાં સમાજનાં ઉત્કર્ષ માટે સતત પ્રયત્નશીલ રહ્યાં છે. તેમની ભારતની મુલાકાત વખતે જ. આ પ્રકારનાં આયોજનનો વિચાર રજૂ કર્યો હતો. આ કોન્ફરન્સથી વિદ્યાર્થીઓનું, “નેટવર્કીંગ, વૈચારીક આદાનપ્રદાન તેમજ લગ્નવિષયક પરિચય” ત્રિવિધ હેતુ પાર પડી શકે. અને આ કોન્ફરન્સ તેઓએ સ્પોન્સર કરવાની ઓફર આપી હતી. સેન્ટ્રલ બોર્ડનાં ટ્રેઝરર શ્રી રાજેશભાઈ ગાંધીનાં તેઓ કઝીન છે. આ ઓફરને સેન્ટ્રલ બોર્ડ ઉમળકાભેર વધાવી લીધી હતી અને જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની પ્રગતિનો સોનેરી અવસર પ્રાપ્ત થયો હતો.

કોન્ફરન્સમાં અમેરિકાભરમાંથી ૬૦ વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થિનીઓ આવ્યાં હતાં. અને Indiaથી સેન્ટ્રલ બોર્ડ તથા સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના પદાધિકારીઓ શ્રી સંજયભાઈ શાહ, શ્રી જીતેન્દ્રભાઈ કોઠારી, શ્રી રમેશભાઈ મોરબીઆ, શ્રી પ્રફુલભાઈ કામદાર તેમજ શ્રી રાજેશભાઈ ગાંધી, તથા જેજેસી જુહુના શ્રી હરેશભાઈ અને શ્રી મહેન્દ્રભાઈ તુરખીયા, શ્રી રમેશ લાખાણી પણ પધાર્યા હતા. ઉપરાંત આમંત્રિત મહેમાનમાં ભારતથી અમેરિકા વસેલ શ્રી વૈભવભાઈ શાહ અને શ્રી હેમલભાઈ શાહ, આ કોન્ફરન્સની રજીસ્ટ્રેશન, રૂમ એલોટમેન્ટ તેમજ મનોરંજન કાર્યક્રમનાં આયોજન માટે પધારેલ હતાં. કાર્યક્રમ તા. ૧૦મી ઓગસ્ટ શનિવાર સવારે - સર્વે વિદ્યાર્થીગણ “હોટલ હયાત ટેમ્પા” ખાતે આવવાં લાગ્યા હતા. સવારે ૧૨ વાગ્યાથી, રજીસ્ટ્રેશન, લંચ વગેરેની વ્યવસ્થા હતી. (સમગ્ર કોન્ફરન્સ દરમિયાન લંચ, ડીનર, નાસ્ત વગેરેની વ્યવસ્થા ટેમ્પા ખાતેની “હોટલ ખાસીયત” જૈન મેનુ હતું. બપોરે ૨.૦૦ થી દરેક વિદ્યાર્થીઓએ તેમનો પરિચય મંચ ઉપરથી આપ્યો હતો. વિદ્યાર્થીઓ USA નાં વિવિધ રાજ્યમાંથી આવેલ હતાં.

ત્યારબાદ સેન્ટ્રલ બોર્ડનાં ચેરમેન શ્રી સંજયભાઈ શાહ તથા સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટનાં ચેરમેન શ્રી જીતેન્દ્રભાઈ કોઠારીએ જૈન જાગૃતિ સેન્ટરનાં ઉમદા હેતુ અને આપણાં સમાજને ઉપયોગી એવાં દરેક સફળ પ્રોજેક્ટ્સની વિગત આપી હતી, અને ભારતની બહાર આયોજીત આ કાર્યક્રમ એ જૈન

જાગૃતિ સેન્ટરનાં ઇતિહાસમાં એક નવું સોનેરી પ્રકરણ બની રહેશે એવી આશા અને શુભેચ્છા દર્શાવી હતી. હાજર રહેલ અન્ય પદાધિકારીઓએ પણ તેમનાં વિચારો રજૂ કર્યાં હતાં.

રાત્રે ૮ વાગે ડીનર માણ્યા બાદ “ચુપ ઢારા મનોરંજન કાર્યક્રમ હતો. જેમાં હાજર રહેલ સર્વે સભ્યો તેમજ આમંત્રિત મહેમાનોએ આ કાર્યક્રમ માણ્યો હતો અને વિદ્યાર્થીઓ મન મૂકીને નાચ્યાં હતાં.

બીજે દિવસે સવારે ૭વાગે ચા-નાસ્તો - ત્યારબાદ ત્રીજું સેશન જેમાં આવેલ વિદ્યાર્થીઓએ તેમનાં મંતવ્યો, અનુભવો વગેરે દર્શાવ્યાં હતાં અને જૈન જાગૃતિ સેન્ટર પ્રત્યે તેમની કૃતદ્વનતા જાહેર કરી હતી. આ જ - વિદ્યાર્થીઓ આપણી આવતી કાલનાં આપણાં જ કાર્યકર બની તન-મન-ધનથી સહયોગ આપશે એવો કોલ આપ્યો હતો.

ત્યારબાદ આભાર વિધિ પતાવી, વિદ્યાર્થીઓએ લંચ લઈ, Checkout કરી, ડેસ્ટીનેશન જવા ઉપડી ગયાં હતાં અને ફરી મળવાનો કોલ આપી વિદાય લીધી હતી. આમ આ કાર્યક્રમ હર્ષોલ્લાસથી પાર પડ્યો હતો.

દરમિયાન કાર્યક્રમનાં સ્પોન્સરર શ્રીમતી મીનાક્ષીબેન તથા ડૉ. દીપકભાઈનો આભાર માનવામાં આવ્યો હતો.

આ તબક્કે હાજર રહેલ જેજેસી જુહુનાં શ્રી મહેન્દ્રભાઈ તૂરખીયાએ આગામી વર્ષો-ન્યુજર્સી.એસ.એ ખાતે “જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સ્ટુડન્ટસ એસોસીએશન USAની દ્વિતિય કોન્ફરન્સની સ્પોન્સરશીપ તેમના તરફથી કરવામાં આવશે એવી જાહેરાત કરી હતી અને આ સ્ટુડન્ટસ એસોસીએશનની શૃંખલાને આગળ ધપાવવાનો તેમજ તેને એક નવું પરિમાણ આપવાનો હેતુ જાહેર કર્યો હતો, જેને હાજર રહેલ સહુએ વધાવી લીધેલ

હતો. ઉપરાંત કાર્યક્રમના કો-ઓર્ડીનેટર શ્રી વૈભવ શાહ તેમ જ શ્રી હેમલ શાહનો પણ આભાર માનવામાં આવ્યો હતો.

આ સમગ્ર કાર્યક્રમ જેજેસી સાયન-માટુંગાના મંત્રી શ્રી રાજેશભાઈ ગાંધી અને તેમનાં કઝીન ડો. દીપકભાઈ શાહના વૈચારિક પ્રયાસથી ઉદ્ભવ્યો હતો. જે માટે જેજેસી સાયન-માટુંગા પ્રશંસાનાં હૃદયર બને છે.

“જૈન જાગૃતિ સ્ટુડન્ટસ એસોસીએશન”ને તેમની ઉજ્જવળ ભવિષ્ય માટેની ખૂબખૂબ શુભેચ્છા.

લિ.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ
જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ

મિચ્છામિ દુક્કડમ્

શોભિત દેસાઈ

પહોંચી હો જો હાનિ, તો હવાની માફી માગે છે
બધાં પંખીઓ, સાંજે, ઊડવાની માફી માગે છે
ન કોઈ છેતરાયું, કાફલો નીકળ્યો બહુ ચાલાક
સૂરજ, મોઢું વકાસી, ઝાંઝવાની માફી માગે છે
તમે નીકળી ગયાં જ્યારે, અમે ચૂકી ગયા ત્યારે
નયન, એ પૂરતું બિડાઈ જવાની માફી માગે છે
નથી આવ્યું કોઈ, ના આવવાનું છે કોઈ ક્યારેય
દરદ છે જાનલેવા, ખુદ દવાની માફી માગે છે
બહાર આવ્યા તો જાણ્યું, જન્મટીપની કેદ બહેતર છે
બધા કેદીઓ ભાગી છૂટવાની માફી માગે છે
જે આવ્યો છે, નથી શું એ કે જેની રાહ જોઈ'તી?
આ ભીલડી કેમ બોરાં ચાખવાની માફી માગે છે?
ભૂરા કે લાલ બદલે ચોપડે ચીતરાય કાળો રંગ
સ્વયમ્ લક્ષ્મી હવે તો શ્રીસવાની માફી માગે છે
તમે આવ્યાં નથી સપનામાં, તો આ અડધી રાતે કોણ
બહુ મોડેથી માફી આપવાની માફી માગે છે ?

Right Frame for
Right Occasion

OPTICAL PALACE

Neelkanth Shopping Center, CAMA LANE CORNER,
Ghatkopar (W), Mumbai - 400 086.
Tel: 2512 9516 | opticalpalaceghatkopar@gmail.com

*Get A Wide Range of Exclusive Wedding
& Designer Sarees Collection!*

Moti Mahal, M G Road, Opp. Cama Lane, Ghatkopar (W), Mumbai - 400 086. Tel: 2512 8090 | 98200 00636

EVERY SAREE
TELLS
A STORY

WE TURN YOUR EVENTS TO MOMENTS

- Car decoration
- Groom & Baraati Safa
- Bridal Doli / Palanquin
- Koli band for baraati
- Dhol & shenai
- Couple special entries
- Trousseau packing
- Lagna geet
- DJ / sangeet sandhya
- Mehendi, Nail art
- Wedding Photography & Cinematography
- Bridal Makeup & Hair styling
- Engagement ring platter
- & many more

॥ अवासर ॥
ALL ABOUT MARRIAGE

Neelkanth Market, M G Road, Ghatkopar (E), Mumbai - 400 077.
Tel: 9821029055/9594049055 | avasar28@yahoo.com

Advt.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ JJC STUDENTS ASSOCIATION, USA 10th & 11th AUGUST, 2019

જેજેસી સી. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન સંબોધન કરતાં શ્રી વિવેન્દ્ર જી. કોહારી

જેજેસી સેન્ટ્રલ બોર્ડના ચેરમેન સંબોધન કરતાં શ્રી રાંજય બી. શાહ

જેજેસી સી. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના વાઈસ ચેરમેન સંબોધન કરતાં શ્રી રમેશ જી. સોરભીયા

જેજેસી સેન્ટ્રલ બોર્ડના વાઈસ ચેરમેન સંબોધન કરતાં શ્રી પ્રદુલ વી. ડામદાર

જેજેસી સેન્ટ્રલ બોર્ડના ખજાનાચી સંબોધન કરતાં શ્રી રાજેશ સી. ગાંધી

જેજેસી સી. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ વિદ્યાગમા પ્રથમ વખત કોવ્વરન્સ જેજેસી સ્ટુડન્ટ્સ એસોસિએશન ટ્રસ્ટના ચુક્રસભેમાં સ્થાપના કરનાર શ્રી. દિવકરાઈ શાહ

ડો. દિવકરાઈ શાહનું બહુમન કરતાં જેજેસી સી. બોર્ડના વાઈસ ચેરમેન શ્રી રાંજય બી. શાહ જેજેસી સી. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી વિવેન્દ્રજી કોહારી, તથા સર્વ પદ વિહારીઓ

શ્રીમદ્બ્રહ્મચાર્ય દુરગિશાસ્ત્રી બાલકાશ્યામજી સો.બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી વિવેન્દ્રજી કોહારી, જેજેસી સી. બોર્ડના વાઈસ ચેરમેન શ્રી રાંજય બી. શાહ તથા સર્વ પદ વિહારીઓ

જેજેસી સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના સર્વ પદાધિકારીઓ તથા વિદ્યાર્થીઓ કોવ્વરન્સને માણી રહ્યાં છે

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ

JJC STUDENTS ASSOCIATION, USA 10th & 11th AUGUST, 2019

સુએસઆ ટેબલમાં રહેતા ડૉ. દિપકભાઈ શાહ તથા શર્લો મહાનુભાવી કોન્ફરન્સને ગિઠાળી રહ્યા છે

શ્રીમતી મીનાબેનનું બહુમાન જેજેસી સેન્ટ્રલ બોર્ડના ચેરમેન શ્રી સંજય શાહ, તથા ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી પ્રિતેન્દ્ર કોઠારી

શ્રી પ્રિતેન્દ્રભાઈ શુક્લમિયા તાલે પત્ની હરેશભાઈના સંગે જુઓ ન કરતા જેજેસી સે. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી પ્રિતેન્દ્રભાઈ કોઠારી, જેજેસી સે. બો.ના ચેરમેન શ્રી સંજયભાઈ શાહ તથા સર્વ પ્રધાનિયો

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી સંજય શાહ, તથા ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી પ્રિતેન્દ્ર કોઠારી સાથે સુએસઆના સભ્યો અને આજીવન સભ્યોની સાથે સેન્ટ્રલ બોર્ડના સભ્યો અને આજીવન સભ્યોની સાથે સેન્ટ્રલ બોર્ડના સભ્યો અને આજીવન સભ્યોની સાથે

જેજેસી સે. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી પ્રિતેન્દ્રભાઈ કોઠારી, જેજેસી સે. બો.ના ચેરમેન શ્રી સંજયભાઈ શાહ, અને સુએસઆના સભ્યો અને આજીવન સભ્યોની સાથે સેન્ટ્રલ બોર્ડના સભ્યો અને આજીવન સભ્યોની સાથે

શ્રીમતી મીનાબેન દિપકભાઈ શાહ શુભેચ્છાઓ, જેજેસી સ્ટુડન્ટ એસોસિએશન ઉદ્દેશ્ય સોનાચરનું બહુમાન કરતા જેજેસી સે. બો. ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના ચેરમેન શ્રી પ્રિતેન્દ્ર કોઠારી, જુઓ ન કરતા સંજયભાઈ શાહી

જેજેસી સ્ટુડન્ટ એસોસિએશન (યુ. એસ. એ.) કોન્ફરન્સમાં લહેખતદાર ભોજનને માણતા વિદ્યાર્થીઓ

HYATT PLACE, TAMPA, FLORIDA
SIERRA CONFERENCE CENTER
જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના
જેજેસી સ્ટુડન્ટ એસોસિએશન (યુ. એસ. એ.) ૧૦ અને ૧૧ ઓગસ્ટ ૨૦૧૯

NANDANVAN DECORATORS

Our Valuable Services :

1. Wedding Planning
2. Wedding Decoration
3. Special Entry Concept
4. Baby Showers
5. Sangeet Ceremony
6. Anniversary Celebration
7. Birthday Parties
8. Dj, Light & Sound

Our Decoration Monopoly Venue's

1. Jamnadas Adukia School - Kandivali West
2. Kandivali Recreation Club Banquet - Kandivali West
3. Country Club Hospitality & Holidays - Kandivali West
4. Bay Banquet (Bay View) - Gorai
5. C.T.C. Banquet - Andheri East
6. Symphony Banquet - Andheri East
7. Vidhya Nidhi - Vile Parle West

પર્યુષણ : મનની આરાધના

‘દાઠ કા પટ તૂ ખોલ રે મનવા,
પ્રભુ હૈ તેરે પાસ મેં;
વહ નહીં માટી, કાઠ કી મૂરત,
વહ તો હૈ વિશ્વાસ મેં.’

આત્માનું, આત્મામાં, આત્માથી ધ્યાન કરવું. આત્માની પાસે બેસવું તેનું નામ છે પર્યુષણ. આત્મા એ આપણી ભીતર સમાયેલી ચિન્મય શક્તિ છે.

આત્માનું લક્ષણ છે જ્ઞાન. જ્ઞાનની ઉપાસના આત્માની ઉપાસના છે. જ્ઞાનની સેવા આત્માની સેવા છે. જ્ઞાનનો પ્રચાર આત્માની પ્રભાવના છે.

આત્માનું લક્ષણ છે દર્શન. દર્શન અર્થાત્ શુદ્ધ વિશ્વાસ. પોતાની શુદ્ધતા અને પવિત્રતાનો વિશ્વાસ. આપણી ભીતર જ સંપૂર્ણ ઈશ્વરીય શક્તિ છે. તેનું પાન કરો, પછી વિશ્વાસ કરો.

આત્માનું લક્ષણ છે ચારિત્ર. સમસ્ત કષાયોથી, વિભાવોથી રિક્ત થઈ જવું તેનું નામ છે ચારિત્ર-ચરણ. ચરણ જ વ્યવહારમાં ‘આચરણ’ બની જાય છે.

આત્મા અને પરમાત્માની વચ્ચેની ભેદરેખા મિટાવી એકરૂપ થઈ જવું, આત્મભક્તિમાં લીન બની જવું.

પજ્જોસમણાનો અર્થ છે પર્યુષણ-શાંતિ કરવી. મનમાં જે રાગ-દ્વેષ, વેર-ઝેર આદિનો એક પ્રકારની ઉષ્ણતા છે તેને શાંત કરવી. જ્ઞાન અને તપની વર્ષા લઈને આવે છે પર્યુષણ. આ મનની આગને શાંત કરવાના ત્રણ ઉપાય ગૌતમસ્વામીએ બતાવ્યા છે. સુય-શીલ-તવો જલં – ત્રણ પ્રકારની જળ-વૃષ્ટિ આ આગને શાંત કરે છે.

શ્રુત-સુય અર્થાત્ જ્ઞાન. મનની આગ વિવેકજ્ઞાન વગર શાંત ન થઈ શકે. જ્ઞાન મનુષ્યની અંદરનો વિવેક છે, વિચાર છે, ચિંતન છે.

બીજો ઉપાય શીલ-સદાચાર. વ્યવહારમાં નમ્રતા, સજ્જનતા, સરળતા અને અનુકૂળતા હોવી. શીલવાનનો અર્થ માત્ર બ્રહ્મચર્ય નથી, પરંતુ સદાચારી બનવું તે છે.

ત્રીજો ઉપાય છે તપ – તેનાથી ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ, મનના વિકારોનું શમન થાય છે. ધ્યાન અને જપમાં મનને લીન કરવાથી કષાયોની અગ્નિ શાંત થાય છે માટે કષાયોની શાંતિ માટે શ્રુત, શીલ અને તપની આરાધના કરવી જોઈએ. મનને મધુર અને નમ્ર બનાવવું જોઈએ. ક્ષમા માગવી અને ક્ષમા આપવી જોઈએ. ક્ષમા માગવી સહેલી છે, પરંતુ ક્ષમા આપવા માટે મનની ઉદારતા, વિશાળતા જોઈએ.

શાંતિનો અર્થ કાયિક અને માનસિક બંને પ્રકારની હિંસાથી મનને, જીવનને દૂર રાખવાનો છે. મનમાં ખરાબ વિચારોનો પ્રવેશ, હિંસક ભાવનાઓ, બીજાના અહિંતની યોજના બનાવવી પણ હિંસા છે. આ હિંસાથી બચાય તો જ શાંતિનો અનુભવ

કરી શકાય.

પર્યુષણમાં ચોમેર ઉપદેશની ઝડી વરસાવવામાં આવે છે. શાસ્ત્રોનું વાંચન કરવામાં આવે છે, પરંતુ જ્યાં સુધી શ્રોતાના હૃદયમાં ઉપશમભાવ નથી, શાંતિ નથી ત્યાં સુધી કાનથી જે ધર્મનું શ્રવણ કરાય છે તે હૃદયમાં નહીં ઉતારી શકે.

જેનું હૃદય સરળ છે, કપટરહિત છે તેના હૃદયમાં જ ધર્મ જેવું પવિત્ર તત્ત્વ રહી શકે છે. પર્યુષણના આ પાવન દિવસોમાં મનની સરળતાનો અભ્યાસ કરીએ. મનને સીધું, સરળ, નિષ્કપટ બાળક જેવું સહજ બનાવીએ. આજકાલ બાળકનું મન પણ ક્યાં સરળ હોય છે? છળ-કપટ તેને માતાની જન્મદૂંટીમાંથી જ મળી જાય છે. સીધો, સરળ માણસ બુદ્ધિ તરીકે ઓળખાય છે. ચાલક-ધૂર્ત-કપટી માણસ ચતુર અને હોશિયાર કહેવાય છે, કેમ કે દેશકાળની પરિસ્થિતિએ જીવનશૈલી બદલી નાખી છે, પરંતુ માનવ આત્મિક સ્વભાવ નથી બદલી શકતો. મનને તો શાંતિ ત્યારે જ મળે, જ્યારે તે સરળ-કપટરહિત હોય અને ત્યારે જ હૃદયમાં ધર્મનો પ્રવેશ શક્ય છે.

બાકી, દર વર્ષની જેમ પર્યુષણ આવતાં રહેશે. વ્રત, ઉપવાસ, દાન, ધર્મ આદિ ક્રિયાઓ થતી રહેશે, પરંતુ સુખની પ્રાપ્તિ દુર્લભ જ રહેશે. એવું સુખ કે જેના પછી કોઈ દુઃખ સંભવી ન શકે. મોક્ષનાં સુખોની અહીં વાત છે, નહીં કે ભૌતિક સુખની.

પર્યુષણના આઠ દિવસોના આ પાવન પર્વે પોતાના મનનું, આત્માનું નિરીક્ષણ કરો. છેલ્લા સંવત્સરિના ચાર અવશ્યમેવ કરવાનાં કર્તવ્ય છે : ઉપવાસ, પ્રતિક્રમણ, આલોચણા, ક્ષમાપના. ઉપવાસથી તનની શુદ્ધિ, મનની શુદ્ધિ થાય છે. વિકારોની શાંતિ અને રસેન્દ્રિય પર સંયમ આવે છે. ત્યાર બાદ પ્રતિક્રમણ, આલોચના અને ક્ષમાપનાનું લક્ષ્ય છે. મનના વિકારોની શુદ્ધિ, વિચારોની શુદ્ધિ, ભાવોની પવિત્રતા, પાપોનું પ્રક્ષાલન. આનાથી મનની ગાંઠો ખૂલી જાય છે.

માનસિક ગ્રંથિઓને કારણે જ માનવ ભયંકર બિમારીઓથી ગ્રસ્ત થાય છે. અલ્સર, કેન્સર, ભય, બી.પી. જેવી બીમારીઓ શારીરિક કરતાં માનસિક ગ્રંથિઓનું પરિણામ છે. તેનું નિવારણ મનોવૈજ્ઞાનિક ચિકિત્સા દ્વારા કરી શકાય છે. તેથી જ જેન શાસ્ત્રો કહે છે કે તરત જ ક્ષમાચાર્યના કરી લો. મનનો ક્રોધ, ભાવોની ઉગ્રતા, વિચારો અને વાણીની કટુતાને તરત દૂર કરી દો.

મનને ઋજુ બનાવી આલોચણા, આત્મ-નિંદા, પશ્ચાત્તાપ કરી પોતાની શુદ્ધિ કરી લેવી જોઈએ. આ પર્યુષણના દિવસોમાં માયા, નિદાન અને મિથ્યા દર્શનરૂપ ત્રણ શલ્યોનો નાશ કરી, સુગતિ તરફ પ્રયાણ કરી જન્મ-મરણરૂપ અનંત સંસારની વૃદ્ધિથી બચીએ જેથી મોક્ષમાર્ગનાં અનંતા શાશ્વત સુખોને પામીએ.

- જૈનપ્રકાશમાંથી

भगवान महावीर जब गृहस्थाश्रम में थे, तब उनके शुभ कर्मों का उदय था, वहाँ उन्हें किसी प्रकार के परीषह

**समता ही धर्म है
महापुरुषो की वाणी से**
■ अनोखीलाल धोका (जैन) जेजेसी-अंकलेश्वर

सहने आवश्यकता नहीं पडी। किन्तु जैसे ही दीक्षा अंगीकार की, परीषहों की झडी लग गई एक एक कर संयमी जीवन में परीषह आते गये। समता भाव से भगवान दुःखो को सहन करते गये। संगम देव ने एक रात्री में २० महा-कष्ट भगवान के सामने उपस्थित किये। किन्तु भगवान के रोम मात्र में विकार उत्पन्न नहीं हुआ, संगम हार गया। कहा जाता है जीसने काम वासना जीत ली, उसने दुनिया जीत ली। वासनायें, कामनायें निकली, वह भगवान बन गया।

जाते जाते संगम देव भगवान महावीर से कहने लगे - मैंने आपको छः मास कष्ट दिये, एक ही रात्री में आपको २० महाकष्ट दिये। अब मैं जा रहा हूँ, आप शान्ति से साधना करें। मुझे आपके बारे में इन्द्र ने बताया, वह सत्य था। मैंने इन्द्र की बात पर शंका उपजाई और यहाँ आकर आपको बहुत कष्ट दिये, क्षमा करे! भगवान तो निरउत्तर थे, संगम देव वहाँ से जाने लगा, कुछ ही चला था की, पुनः पिछे मुड कर देखता है, तो भगवान की आँखों में आँसू दिखे, वापस आया। पूछने लगा - आपको क्या तकलीफ है बतायें। मैं आपके दुःख दर्द सब मिटाने में समर्थ हूँ। भगवान कहने लगे - संगम जब तु दुःख दे रहा था, तब मैं ऐसा सोचता था की, तू मेरा उपकारी है, मेरे कर्म क्षय करने में, मुझे तु सहयोग प्रदान कर रहा है। तेरे निमित्त से मेरे कर्म क्षय हो रहे है।

आज जब तु वापस जा रहा है, तो मैं इस तरह विचार कर रहा हूँ, की मेरे निमित्त से तुने कितने कर्म बान्ध लिये

है और ये कर्म जब तेरे उदय में आयेंगे, तब तुझे सांतवी नर्क का दुःख भोगना पडेगा। मेरे निमित्त से तूने कर्मों का बन्ध

कर लिया, इसका मुझे दुःख है, मेरा सानिध्य पाकर लोग कर्मों का क्षय कर लेते है और तेने कर्मों को बन्ध किया समता ही धर्म है, अहिंसा, तप, संयम, आत्मा की वस्तुयें है। प्राणी मात्र पर करुणा भाव लाना है, मुझे दुःख देनेवाला भी मेरा उपकारी है, यह समझ आत्मा के समता भाव से ही आती है। भगवान कहते है - प्राणी मात्र पर करुणा लाओ, इस तिरछे लोक में अनन्त जीव है, जीवों का पार नहीं है। साधारण वनस्पति, और सिद्ध के जीव अनन्त है। मनुष्य के जीव संख्याता है और सभी जीव असंख्याता है, इस लोक में जीव महासागर के समान है। जीव अरुपी होता है, वह अगुरु लघु है, वह जगह नहीं रोकता है। अभी तक इतने जीव सिद्ध लोक में सिधारे, परन्तु निगोद का एक शरीर, जीवों से खाली नहीं हुआ।

हमारा हमेशा ऐसा प्रयास होना चाहिये कि, मुझसे किसी जीव को तकलीफ नहीं पहुँचे। हम हमारे हर वालों को कितना परेशान करते है। हमारे हाथ नीचे कार्य करने वालों को, हम कितना परेशान करते है, जरा सोचो! हमें ऐसा प्रयास करना है, कि हमारी तरफ से घर, परिवार, एवं व्यवसाय आदि जगहों में रहनेवाले कोई भी व्यक्ति, हमसे परेशान न हो, व्यक्ति ही नहीं प्राणी मात्र को कष्ट नहीं पहुँचाना है। यही धर्म है, सभी जीवों के प्रति समता भाव, अहिंसा की जननी है और जैन धर्म अहिंसा प्रधान धर्म है। अगर हमारे जीवन में संयम है। समता है, तो अहिंसा है और तप करेंगे, आराधना करेंगे, तो संयम

टिकेगा, संयम से ही अहिंसा के भाव पैदा होंगे। जीवन में समता ही सब कुछ है, समता भाव कैसे लाना ?

एक छोटे गाँव में एक व्यापारी, जो मध्यम वर्ग का था, वह व्यापारी सिर्फ धंधे को समझता था, धर्म का नाम नहीं। संयोग से उस छोटे गाँव में सन्त पधारे, प्रवचन का कार्यक्रम रखा गया, लोग प्रवचन सुनने जाते। सन्त शुद्ध जिनवाणी का रस पान कराते, धर्मप्रेमी जिनवाणी सुनकर, भाव विमोह हो जाते, किन्तु यहाँ इस व्यापारी का कार्य अलग था, उसे धन्धे के सिवाय किसी बात में रस नहीं था, “धन्धा भला और सेठ भला”, सेठ को क्रोध भी बहुत आता था। जब वह खाना खाने घर जाता, तों मानो घर में कर्फ्यु लग गया हो, सब सान्त हो जाते, दुकान जाता तो वहाँ भी कर्फ्यु लग जाता। उसके मित्र ने उसे कहाँ - भाई गाँव में सन्त पधारे है, आप भी प्रवचन सुनने आओ। तब वह कहता है तुम धर्म के धोरी हो, धर्म के ठेकेदार हो, तुम धर्म करो, मुझे प्रवचन में नहीं आना है। वह मित्र उसे हाथ पकड कर स्थानक ले जाता है।

प्रवचन, कषाय और विषय पर चल रहा था, सन्त फरमा रहे थे - विषय कषाय संसार को बढाने वाले है। क्रोध आत्मा का भयंकर दुश्मन है, क्रोध करनेवाली आत्मा दुर्गति में चली जाती है, व्यापारी को समझ में आ रहा था। गुरुदेव मुझ पर ही व्याख्यान फरमा रहे है, पर वहाँ लोगो के सामने वह क्या करे? गुरुदेव ने प्रवचन दरम्यान, उस

व्यापारी की ओर इशारा करते हुये, कहा - आप खडे होकर क्रोध न करने की प्रतिज्ञा लें। क्रोध को रोकने का प्रयास करना है, पहली बार क्रोध आया तो! माला फेरना, दूसरी बार एकासन करना और तीसरी बार अगर आपने क्रोध किया तो उपवास करना है। अब सेठ करे तो क्या करें! सभी के सामने उसकी मना करने की, हिम्मत नहीं हुयी, पच्चखाण ले लिये, प्रवचन समाप्ति के बाद वह घर आता है।

व्यापारी घर जाकर देखता है तो, खाने में उसके घर खिचडी कढी बनी हुयी थी। संयोग से उस दिन खिचडी में ३ बार नमक पड गया था। सेठ की पत्नी ने खाना बनाया था, घर वाले सभी सेठ से बहुत डरते थे। हमसे अगर कोई भूल हो गयी तो, सेठ बहुत क्रोध करेंगे, घर वाले सेठ को देखकर बहुत डरते थे। सेठ की माताजी ने मन ही मन सोचा, बहु ने भूल से नमक खिचडी में नहीं डाला होगा, तो मेरा बेटा चिल्लायेगा, यह विचार कर वह खिचडी में नमक डाल देती है। इधर बेटी घर आयी तो उसने भी खिचडी में नमक डाल दिया, अब खिचडी में ३ बार नमक पड गया था। सेठ खाने बैठा घरवाले सब चुप थे, सेठ को खिचडी बहुत खारी लगी, छाछ मंगा कर खिचडी में डाली, पर बहुत नमक होने की वजह से वह खिचडी खा नहीं सका। किसी को बिना कुछ कहे व्यापारी, घर से दुकान पर चला जाता है।

अब घरवाले सब साथ में खाने बैठते है, खिचडी में नमक बहुत था, खा नहीं सके। सबको

સારી બાત સમજા મેં આ ગયી થી, કિન્તુ ઇક બાત કિસી કે સમજા મેં નહીં આઈ. ઇતની ખારી ઁચડી વ્યાપારી ખા નહીં સકા, ઢુકાન લૌટ ગયે, પર ઘર વાલોં પર ગુસ્સા નહીં કિયા, ક્યા હો ગયા? આજ સૂરજ પશ્ચિમ મેં ઁગા હૈ ક્યા? માતા કે મન મેં કરુણા ભાવ આયે, મેરા બેટા બિના કુછ ખાયે, ઢુકાન ચલા ગયા।

બેટા ભૂખા હો તો, માં કૈસે ખા સકતી હૈ? માં ને બહુ સે કહા - તુમ પરાઠા સાગ બનાઓ, મૈ અપને બેટે કો ઢુકાન સે અભી બુલાકર લાતી હૂં. માં તો ભગવાન સે બઢકર હોતી હૈ. ઢુકાન જાતી હૈ, માં કો ઢુકાન પર આતે ઢેખ, સેઠ અપની માં કે પૈર પકઢકર માફી માંગતા હૈ. આપ કિતની ઢયાલુ હો, મમતામયી હો, માં કહને લગી - ચલ ઘર ચલ ખાના ખાલે, મૈ તુઝે બુલાને આયી હૂં, આગે સે ઁસી ગલતી નહી હોગી. આજ સેઠ કો ક્રોઢ નહીં આ રહા હૈ, સેઠ માં કે સાથ ઘર પહુંચે, સેઠ અપની પત્ની સે માફી માંગતા હૈ, ખમાતા હૈ! બેટી સે માફી માંગતા ઁર કહને લગા - આજ તક મૈને આપ લોગોં પર બહુત ક્રોઢ કિયા. આપસ મૈ બાતે હુયી, સેઠ, બતાને લગે આજ મૈ ગુરુઢેવ કે પ્રવચન સુનને ગયા થા, મુઝે ક્રોઢ ન કરને કે પચ્ચખાણ કરવાયે, ગુરુઢેવ ને મેરી આરખેં ખોલ ઢી।

પૂરે પરિવારવાલે મિલ કર ગુરુઢેવ કે ઢર્શન કરને જાતે હૈ, ઘર આકર સભી સાથ મેં બૈઠકર ખાના ખાતે હૈ, આજ ઘર મેં કિતની શાન્તિ થી, સોને કા સૂરજ ઁગા થા, ઘર પર સ્વર્ગ ઁતર આયા હૈ, સમતા કા પ્રભાવ! જીવન મેં ક્રોઢ સમાપ્ત હો જાયે, રગ-રગ

મેં ઢર્મ સમા જાય, હમ સચ્ચે શ્રાવક બને, મન મેં સમતા ભાવ લાયે, સચ્ચે ત્યાગી બને, જ્યાઢા સે જ્યાઢા ઢર્મ કરે, જીવન મેં સમતા ભાવ સે ઢર્મ કા રંગ ચઢે ઁર ક્રોઢ શાન્ત હો જાયે. સિઢ્ઢ ગતિ કા માર્ગ સરલ હો જાયે।

જૈન જાગૃતિ સેન્ટરના નવા સેન્ટરો ખોલવા ઁખત...

ભારતભરના તથા પરઢેશમાં વસતા સમગ્ર જૈનોને ઁક છત્ર નીચે લાઢી જૈનોનો સામાજિક તથા રાજકીય ક્ષેત્રે અવાજ બુલંઢ બનાવવા જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની નેમને વઢુ સફળ બનાવવા આપણા ઢ્યાનમાં કોઈ ઁવું ક્ષેત્ર હોય જ્યાં જૈનોની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં હોય અને ત્યાં જૈન જાગૃતિનું કોઈ પણ સેન્ટર ન હોય તો આપને વિનંતી છે કે આપ ત્યાં સેન્ટર ખોલવા પ્રયત્ન કરો અને તે વિષે જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની ઁઈસે જાણ કરો.

સંપર્ક: ૨૦૧, માથા૩ આર્કેડ, સુભાષ રોડ, વિલેપાલા (પૂર્વ), મુંબઈ-૫૭.

ફોન: ૬૬૯૭૩૦૩૮/૬૬૯૫૬૬૯૯

લિ. જનરલ સેક્રેટરી

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર, સેન્ટ્રલ બોર્ડ

જિંદગી સરસ છે, પણ સરળ નથી. જીવન એક પરીક્ષા છે. જીવન છે તો પ્રશ્નો છે. આપણું જીવન વિકસાવવા અને

“જગતમાં જીવવા કરતાં જગતમાં જીવવું વધારે અગત્યનું છે”

■ કિરણ શાહ (Past Chairman)

કારણકે મરણ પણ પ્રત્યેક પળ સાથે સમાધાન કરે છે ત્યારે તો આપણે જીવીએ છીએ.

ટકાવવા વ્યવસ્થા હોય છે, પણ વ્યવસ્થા ખાતર આપણું જીવન નથી હોતું. આપણે જીવનની બધી જ સ્થૂળ ઘટનાઓથી પર થઈ જીવવાનું છે. મનુષ્યઅવતાર સ્વયં એક ઘટના છે. આપણે મનુષ્ય ન હોત તો આપણા આયુષ્યને કોઈ બીજી યોનિમાં આકાર મળ્યો હોત. આપણે જન્મથી માંડીને જીવીએ ત્યાં સુધી જેને આયુષ્ય કહીએ છીએ એ શાશ્વત કાળે આપણા માટે ફાળવેલો સમય છે. ક્યાં, કેમ જન્મવું એ આપણા હાથની વાત નથી, પણ એકવાર જન્મ્યા પછી કઈ રીતે જીવવું અને જગતને સત્કાર્યોરૂપે શણગારવું એ આપણા સંકલ્પ અને અધિકારની વાત છે. જીવનને અર્થપૂર્ણ બનાવવું જરૂરી છે. અર્થપૂર્ણતા એટલે જીવવાનું મન થાય એવી પરિસ્થિતિમાં જીવનનો આનંદ મેળવવો. કવિએ કહ્યું છે કે...

“ઉકેલે છે ઘણા મહેનત કરીને અઘરી સમસ્યાઓ ઘણા જોતા રહે છે જિંદગીભર હસ્તરેખાઓ”

ઘણી વાર આપણે જીવન જીવતા શીખીએ તે પહેલાં મરી જઈએ છીએ. જીવનનો સૌથી વધુ સદુપયોગ કેમ થઈ શકે એ માણસ શીખી રહે તેટલા સમયમાં તો જીવનનો ઘણોખરો સમય વીતી ગયો હોય છે. માણસનો સમય પર અને જીવન પર ક્યારેય કાબૂ હોતો નથી.

જીવનમાં આપણે દોષદર્શી નહીં, પણ ગુણદર્શી બનવાનું છે, કારણકે આપણી મર્યાદાઓ માટે માતાને દોષ દર્શને છૂટી જવાની ટેવ સદીઓથી ચાલી આવે છે. જીવન જટિલ નથી, પણ આપણે તેને જટિલ બનાવી દઈએ છીએ. જિંદગી એ બસ જીવન શોધવા માટેની લંબાતી પ્રતીક્ષા છે. જીવન એક ઉત્તમ ગ્રંથ છે, પણ જે વાંચી ન શકે તેને માટે સાવ નિરર્થક છે. લાંબું જીવવું હોય તો ધીરે જીવવું જોઈએ. આપણે એવા ઘણા લોકોને જાણીએ છીએ જેઓ કેંદરમની કૂકરીની જેમ આખું જીવન દોડાદોડી કરે છે. તેઓને ખબર નથી કે તમે ગમે તે જીવન પસંદ કરો, તેની કિંમત તો તમારે ચૂકવવી જ પડે છે. પૂરી માત્રામાં જીવવું એ મૃત્યુથી બચવાનો સર્વોત્તમ ઉપાય છે,

જીવનમાં સુખી તેઓ છે જે સ્વપ્ના સેવે છે અને તે સારાં પાડવાની કિંમત ચૂકવવા તત્પર છે. જોકે, માણસનાં શમણાં પર માણસનો કાબૂ હોતો નથી, પણ એક વાત નક્કી છે કે જે બેસી રહે છે તેનું નસીબ પણ બેસી રહે છે. જે સમયની ઈજ્જત કરે છે તે જીવનની ઈજ્જત કરે છે. સમય વેડફી નાખવો એ એક પ્રકારની આત્મહત્યા છે. કેટલાક લોકો Time Tableની બહાર જીવતા જ નથી. આપણે સમજવું પડશે જેટલું રૂટિન કમી તેટલું જીવન વિશેષ. જીવનમાં સુખ અને સંતોષની વ્યાખ્યા સહુની અલગઅલગ હોય છે. માણસ વધારે અપેક્ષા રાખે છે તેથી દુઃખી થાય છે કે અપેક્ષા મુજબ નથી થતું ત્યારે દુઃખી થાય છે!! દુઃખનો ખરો સંબંધ તો અપેક્ષાઓ પૂરી થાય તેમાં પડેલી અને નડેલી અડચણો સાથે છે.

દુનિયામાં બે પ્રકારના માણસો હોય છે. પ્રત્યેક દિવસને વધાવનારા અને પ્રત્યેક દિવસને વધેરનારા. આપણે પ્રત્યેક દિવસને વધાવનારા માણસ બનવાનું છે. એ માટે આપણે આપણા હૃદયને નફરતથી મુક્ત કરવાનું છે. જીવનની મસ્તીને મહોબ્બત કરવાની ટેવ પડે ત્યારે અડધા રોગ શરીરમાં પ્રવેશ કરવાની હિંમત જ નથી કરતા. આપણે જાણવું જરૂરી છે કે જીવનનાં ત્રણ પરમતત્ત્વો છે: પ્રેમ, ધર્મ અને જ્ઞાન અને તે સાથે જીવનમાં નૈતિકતા પણ આવશ્યક છે. નૈતિકતા માટે સહિષ્ણુ મન જરૂરી છે. તકલીફ એ છે કે પ્રત્યેક વ્યક્તિ પોતાના વિચારને ખરો માને છે અને પોતાના આગ્રહને હઠાગ્રહમાં ફેરવે છે.

આપણે "Human Being" અને "Being Human"નો ફરક સમજવાનો છે - માણસ હોવું એ એક વાત છે અને માણસ થવું એ બીજી વાત છે. તમે બાહ્ય ટાપટીપ ગમે તેટલી કરો, પણ જ્યાં સુધી ભીતરનું સૌંદર્ય અકબંધ ન હોય ત્યાં સુધી બધું જ નકામું અને એટલા માટે જ Simplicity is the ultimate form of sophistication. A good life is a healthy mix of home and work

and friends and fun. In life I would rather live with disappointment than regret. જે માણસ સો ટકા ડાહ્યો હોય તે જ દુઃખી જીવન ગાળે છે. જીવનમાં આપણે કોઈકને પરિસ્થિતિ સમજાવી શકીએ, પણ પછી શું કરવું એનો ફોડ નથી પાડી શકતા. પરિસ્થિતિ જાણ્યા પછી કેમ વર્તવું એ વ્યક્તિની મુનસફી પર હોય છે અને છેવટે તો બધો જ આધાર વ્યક્તિની વિવેકશક્તિ પર હોય છે. જીવનનું એક અંતિમ છે સ્વાભિમાન અને ખુમારી, તો બીજો અંતિમ છે માનહાનિ અને અવહેલના. સામાન્ય માનવીને સતત પજવવું હોય છે - “લોકો શું કહેશે” - ત્યારે ફિલ્મ ગીતની બે પંક્તિ યાદ રાખવી: “કુછ તો લોગ કહેંગે... અને “અચ્છોં કો બૂરા સાબિત કરના દુનિયા કી પુરાની આદત હૈ”. તમે સાચા છો એવી ખાતરી તમને હોય તો દુનિયા શું વિચારે છે તેની ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. તમારે એટલું જ ધ્યાન રાખવાનું કે જો પરિસ્થિતિ સારી હોય તો “ગ્રેટફૂલ” રહેવું અને પરિસ્થિતિ ખરાબ હોય તો “ગ્રેસફૂલ” રહેવું. દરેક માણસે પોતાની જિંદગીની લડાઈ પોતે જ લડવાની હોય છે, પણ ધ્યાન રાખવા જેવી બાબત એ છે કે કોઈ પણ લડાઈ અંતિમ હોતી નથી. તમારે જીવન જીવવાનું છે... “દિલને હમ સે જો કહા હમને વૈસા હી કિયા”ની જેમ, આજ “જીને કી તમન્ના હૈ”ની જેમ અને “ચલતે ચલતે યુ હી કોઈ મિલ ગયા થા” જેવું જીવન જીવવાનું છે. આજે જ નક્કી કરો કે ઈન લાઈફ "I will celebrate life not money", and until further notice "I will celebrate everything".

આપણે પોતાનું જીવન ધન્ય થઈને જીવીએ!!

શાને માટે આપણે કોઈ અન્ય થઈને જીવીએ!!

...અને અંતમાં સ્વિચ ઓન કરવા સદાય તત્પર એવા આદમીને સ્વિચ ઓફ કરવાની સમજ પડે અને સમય આવતા સમેટતા આવડે - એમાંથી મુક્ત થતાં આવડે એ ખરો માનવી અને એ ખરી જિંદગી.

Dedicated to

Few Sentimental Friends:

“જિંદગી યુ ભી ગુજર હી જતી

ક્યોં તેરા રાહગુજર યાદ આયા.”

જીવન આમ પણ વીતી જત, પણ આ તારો રસ્તો મને ક્યાંથી યાદ આવ્યો”.

મેઉલા અખાડના રે

ત્રિભુવન વ્યાસ

આવે રે મેઉલા આવ,

મેઉલા અખાડના રે.

ઘેરી ઘેરી વાદળી જળે ભરી રે;

વરસી ઝરમર જાય, મેઉલા અખાડના રે... આવ રે.

ઝબકે ઝબઝબ વીજળી રે;

વાદળ ધમમમ થાય; મેઉલા અખાડના રે... આવ રે.

નદીએ પાણી રેલશે રે,

ઘરતી ડુબ ડુબ થાય; મેઉલા અખાડના રે... આવ રે,

ખેતર ખેડૂત વાવરે રે;

કપાસ ને કણ થાય; મેઉલા અખાડના રે... આવ રે.

ઝાંઝરણું

‘સુંદરમ્’

ઝાંઝર અલકમલકથી આવ્યું રે,
મને બહાલાએ પગમાં પહેરાવ્યું રે;
મારું ઝમકે ઝમઝમ ઝાંઝરણું.

એને ધૂધરે ધમકે તારલિયા,
એને પડખે ચમકે ચાંદલિયા;
એને મોઢે તે બેઠા મોરલિયા - મારું.

એ રાજાએ માગ્યું ઝાંઝરણું,
એ રાણીએ માગ્યું ઝાંઝરણું;
તોયે બહાલે દીધું મને ઝાંઝરણું - મારું.

ઝાંઝર ખેરી પાણીડાં હું ચાલી,
મારી હરખે તે સરખી સાહેલી;
એને ઠમકારે લોકની આંખ ઝાલી - મારું.

જીવનની બાર ધારાઓ

■ મહેન્દ્ર પુનાતર

આ જગત અનિત્ય, અહીં કશું કાયમી નથી સંસારની પ્રત્યેક વસ્તુ વિનાશી છે, એક ને એક દિવસ તેનો નાશ થવાનો છે, જગત પરિવર્તનશીલ છે. બધું ચક્રની જેમ ઉપર-નીચે થયા કરે છે. કોઈ કાયમના માટે આ ધરતી પર રહી શક્યું નથી. આજે આપણું જે કાંઈ છે તે કાલે બીજાનું થવાનું છે. આ બધા પ્રત્યે મોહ અને આસક્તિ રાખવાનું વ્યર્થ છે.

જૈન ધર્મમાં બાર ભાવનાનું સવિશેષ મહત્વ છે. ભાવ વિના ભક્તિ નહીં. અંતરમાં ભાવ ઊભો ન થાય તો જે પણ કાંઈ કરીએ તેનો અર્થ સરે નહીં. જીવન અને ધર્મને સમજવાની આ કળા છે. આ ભાવનાઓને વૈરાગ્યની જનની ગણવામાં આવી છે. તે જીવનમાં જેમજેમ દંટ થતી જાય તેમતેમ જન્મથી મૃત્યુ સુધીની યાત્રાનો ખરો અર્થ સમજાય છે અને જીવનની નશ્વરતાનો ખયાલ આવતો જાય છે. આ અંગેની સારી સમજથી જીવનમાં પરિવર્તન ઊભું થાય છે. જ્યાં સુધી મોહ અને આસક્તિ છે ત્યાં સુધી દુન્યવી ચીજો પ્રત્યે આકર્ષણ ઊભું થતું રહેવાનું છે. આ ભાવનાઓના ચિંતનથી જીવન શુદ્ધ બને છે અને મોક્ષમાર્ગ તરફ જવાનો માર્ગ ખુલ્લો થાય છે. આ બાર ભાવનાઓ છે (૧) અનિત્ય (૨) અશરણ (૩) સંસાર (૪) એકત્વ (૫) અન્યત્વ (૬) અશુચિ (૭) આત્મવ (૮) સંવર (૯) નિર્જરા (૧૦) લોક (૧૧) બોધિદુર્લભ અને (૧૨) ધર્મભાવના.

આપણે અહીં સર્વપ્રથમ અનિત્ય ભાવનાનો વિચાર કરીશું. અનિત્ય એટલે શું? અનિત્ય એટલે જે ટકી શકે એવું નથી. જે કાયમી નથી. સંસારની પ્રત્યેક વસ્તુ વિનાશી છે. એક ને એક દિવસ તેનો નાશ થવાનો છે. અહીં કશું કાયમી નથી. જગત પરિવર્તનશીલ છે. બધું ચક્રની જેમ ઉપર-નીચે થયા કરે છે. અહીં અનેક રાજા, મહારાજાઓ, સમ્રાટો, સેનાપતિઓ આવ્યા અને ગયા. અનેક સંસ્કૃતિઓ, સલ્તનતો, રિયાસતો અને રજવાડાં આવ્યાં અને કાળની ગર્તમાં વિલીન થઈ ગયાં. કોઈ કાયમના માટે ધન, દોલત, સત્તા અને ઐશ્વર્ય ટકાવી શક્યું નથી.

આજે આપણું જે કાંઈ છે તે કાલે બીજાનું થવાનું છે. આ જીવનનું સત્ય છે. વસ્તુ હાથમાં રહેવાની નથી તો પછી તેનો મોહ શા માટે? શરીર અને શરીર સાથે સંબંધ ધરાવતી બધી ચીજો

અને વસ્તુઓ નાશ પામવાની છે. તેના પ્રત્યે આસક્તિ રાખવાથી છેવટે દુઃખ ઊભું થવાનું છે. જે ચીજ પ્રત્યે જેટલો મોહ ઊભો થશે તેટલું દુઃખ તેના ચાલ્યા જવાથી થશે. આ અંગેની પક્કડ પરેશાન કરશે. શરીર પણ ક્ષણભંગુર છે. તે જીર્ણ થશે અને અંતે નાશ પામશે, પરંતુ આ સીધી-સાદી વાત માણસના સમજવામાં આવતી નથી. પોતે કાયમના માટે આ પૃથ્વી પર રહેવાનો હોય એવી જંજાળ ઊભી કરે છે. સંચય કરતો રહે છે. ગમે તેટલું મળે તોપણ સંતોષ થતો નથી. કશું છૂટતું નથી. જીવન જેમ વીતતું જાય છે તેમ પરિગ્રહ વધતો જાય છે. ગમે તેટલું ભેગું કરીશું, તૃપ્તિ થવાની નથી. ઈચ્છાઓ અનંત છે. એક પરિપૂર્ણ થાય ત્યાં બીજી ઈચ્છાનો જન્મ થાય છે. ધન-દોલતમાં આળોટતા માણસોને પણ ઘણું બધું ખૂટે છે. જીવન પૂર્ણતાના આરે આવે ત્યારે અપેક્ષાઓ વધતી જાય છે. માણસ બહુ દૂરનું વિચારે છે એટલે જે નજીકનું છે તે નજરમાં આવતું નથી અને ભોગવી શકાતું નથી. ભવિષ્યની ચિંતામાં હાથમાં રહેલું ઘણું બધું ગુમાવી દેવાય છે.

જીવનમાં જે કાંઈ મળ્યું છે તેનો આનંદ માણવો જોઈએ અને આ અંગે સંતોષ થવો જોઈએ. જીવનમાં જે કાંઈ આવે તેનો સહર્ષ સ્વીકાર એ સુખ-દુઃખમાં સંતુલન ઊભું કરે છે. અનિત્ય ભાવનાનો બોધ એ છે કે ધન આવે, સંપત્તિ આવે, સત્તા આવે ત્યારે કોઈ પણ જાતનું અભિમાન રાખવું નહીં અને સમજવું કે આ બધું કાયમી નથી. એટલે તેનાથી જેટલું બીજાનું સારું થઈ શકે એટલું કરવું જોઈએ. આ જીવનની સાર્થકતા છે. જન્મ છે તેનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે. મૃત્યુ આવવાનું છે, પણ ક્યારે આવવાનું છે તેની ખબર નથી. ગમે તેવો મહારથી હોય, ગમે તેટલું ધન અને વૈભવ હોય, પણ મૃત્યુ સામે કોઈનું કશું ચાલતું નથી. કશું સાથે આવવાનું નથી. કબીરે જેમ કહ્યું છે તેમ...

જગત હૈ રેનકા સપના, સમજ મન કોઈ નહીં અપના
કઠિન હૈ લોભકી ધારા, લહે સખ જાત સંસારા
ઘડા જયું નીરકા ફૂટા, પતા જયું ડાલસે તૂટા
એસી નર જાન બિંદગાની, સમજ મન ચેત અભિમાની
આ જગત સ્વપ્ન જેવું છે. આંખો ખૂલે અને સ્વપ્ન અદૃશ્ય થાય તેમ જીવન સંકેલાઈ જવાનું છે. ઘડો ફૂટે અને પાણી ટોળાઈ

જાય, પાન સુકાઈ જાય અને ડાળી પરથી ખરી પડે પછી તેને મૂળ જગ્યાએ પાછું મૂકી શકાતું નથી. જિંદગી આવી છે. કાચના વાસણ જેવી. કોઈ ભરોસો નથી. આપણે વારાફરતી એકબીજાથી વિખૂટા પડવાના છીએ. આ બધા રાગ, દ્રેષ, પ્રપંચો, મારા-તારાના ઝઘડાઓનો કોઈ અર્થ નથી. માણસે મૃત્યુને નજર સમક્ષ રાખીને જીવનની પળેપળનો સદુપયોગ કરવો જોઈએ અને કોઈ પણ જાતનો અહંકાર મનમાં ન આવે તેનો ખયાલ કરવો જોઈએ.

મૃત્યુ સમયે મૃત્યુની પીડા હોતી નથી, પણ જિંદગીમાં જે કરવા જેવું હતું તે થઈ શક્યું નહીં, ઘણું બાકી રહી ગયું, તેની પીડા હોય છે. જેટલી મમત હશે એટલી પીડા વધુ થશે. સંસારમાં રહેવા છતાં અને બધું માણવા છતાં આ બધી વસ્તુઓથી જે નિર્લેપ રહી શકે છે તે સાચો સાધક છે. સંસારે આપણને બાંધ્યા નથી, આપણે ખુદ બંધાઈ ગયા છીએ. મોહમાયાનું આવરણ આમાંથી છટકવા દેવું નથી.

આપણને આવો મનુષ્યભવ મળ્યો છે તેનો સદુપયોગ થવો જોઈએ. જેને તનનું, મનનું અને ધનનું સુખ હોય તેમણે સત્કાર્યો માટે સમયની રાહ જોવાની જરૂર નથી. શરીર સશક્ત અને નિરોગી હોય, ઉત્સાહ અને ઉમંગ હોય, બળ અને સામર્થ્ય હોય ત્યાં સુધીમાં જીવનનો આનંદ માણી લેવો જોઈએ અને સત્કર્મોનું ભાણું બાંધી લેવું જોઈએ. દોષોને, કષાયોને, ખામીઓને, ઊણપોને દૂર કરતા રહેવું જોઈએ. દયા, પ્રેમ, ક્ષમા અને કરુણા એ જીવનના મંત્રો છે. મૈત્રી, ભાતૃભાવ, સહિષ્ણુતા, સહકાર જીવનને નવું બળ આપે છે. જીવનમાં ચેતના અને જાગૃતિ જરૂરી છે. મહાવીર ભગવાને હરપળે સાવધ રહેવા અને એક પળ પણ વ્યર્થ ન જવા દેવા બોધ આપ્યો છે.

જિંદગી ટૂંકી છે અને સમય ઓછો છે ત્યારે પ્રેમ અને આનંદને બદલે વેરઝેર, રાગ-દ્રેષ, ઈર્ષ્યા, અદેખાઈ અને અસંતોષ રાખવામાં કોઈ ડહાપણ નથી. પ્રભુએ જે કાંઈ પણ આપ્યું છે તેમાં બની શકે તેટલું બીજાનું ભલું કરવું એ સાચો ધર્મ છે. સુખ-દુઃખ બધાને આવે છે. જીવેશણા છે ત્યાં સુધી આ બધી આપાધાપી ચાલુ રહેવાની છે. લાંબી જિંદગી મળ્યા પછી પણ કેટલાક ભોગવી શકતા નથી, કશું સાર્થક કરી શકતા નથી, જ્યારે કેટલાક સ્વામી વિવેકાનંદ અને શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર જેવા પ્રજ્ઞ પુરુષોએ પોતાની ટૂંકી જિંદગીમાં જે કાંઈ કર્યું છે તે ચિરકાળ બની રહેશે. બાકી ગમે તેટલું જીવીએ તે વર્ષો ગણવાની વાત છે.

એક કથા છે. એક સમ્રાટનું મૃત્યુ નજીક આવ્યું. સો વર્ષનું

આયુષ્ય પૂરું થયું, એટલે યમરાજ તેને તેડવા આવ્યા. ત્યારે સમ્રાટે કહ્યું: જીવનમાં હજુ હું કશું ભોગવી શક્યો નથી. મારે ઘણાં સુખો ભોગવવાનાં બાકી છે અને ઘણું કરવાનું રહી ગયું છે. હું તમારી સાથે કેવી રીતે આવી શકું? આટલું આયુષ્ય તો બહુ ટૂંકું પડે.

યમરાજએ કહ્યું: તારું આયુષ્ય પૂરું થઈ ગયું છે એટલે તારે મારી સાથે આવવું પડશે. સિવાય કે તારે બદલે બીજું કોઈ આવવા તૈયાર થાય. મારે કોઈને તો લઈને જવું જ પડશે. તારે બદલે તારો પુત્ર આવવા તૈયાર થાય તો તેનું આયુષ્ય તમને મળી શકે. સમ્રાટને ઘણી રાણીઓ હતી અને ઘણા પુત્રો હતા. કેટલાક પુત્રો તો ૭૦ની ઉંમરે પહોંચી ગયા હતા. સો વર્ષે બાપ મરવા તૈયાર ન થાય તો પુત્રો કેવી રીતે મરવા તૈયાર થાય, પણ સૌથી નાનો પુત્ર પિતા માટે બલિદાન આપવા તૈયાર થયો. યમરાજે તેને સમજાવ્યો કે તું શું કરી રહ્યો છે. તે તો કશું ભોગવ્યું જ નથી. તેણે કહ્યું: સો વર્ષમાં પિતાજી કશું ભોગવી શક્યા નથી તો હું શું ભોગવી શકવાનો છું.

આમ સમ્રાટને તેનું આયુષ્ય મળી ગયું. જ્યારે જ્યારે યમરાજનો સમય થતો ત્યારે સમ્રાટ પોતાના કોઈ એક પુત્રની જિંદગી માગી લેતો હતો. હજાર વર્ષ પૂરાં થયાં. યમરાજ આવીને ઊભા રહ્યા ત્યારે તેણે પાછી એ જ વાત કરી કે હજુ ઘણું ભોગવવાનું બાકી છે.

યમરાજે કહ્યું: હવે વધારે સમય નહીં મળે. એક હજાર વર્ષ પછી પણ તને એમ લાગે છે કે તું કશું ભોગવી શક્યો નથી. તો તને ગમે તેટલું આયુષ્ય મળશે તોપણ તને અધૂરું લાગશે. તારી ઈચ્છાઓનો કદી અંત આવવાનો નથી. થોડી જિંદગીમાં પણ માણસ ઘણું જીવી જાય છે. તારી જીવેશણા કદી પૂરી થવાની નથી. હવે તારે મારી સાથે આવ્યા વગર છૂટકો નથી.

જિંદગીમાં આપણને ગમે તેટલું મળે, તૃપ્તિ થતી નથી. આપણે હજારો વર્ષ અહીં રહેવાના હોઈએ તે રીતે બધી તૈયાર કરીએ છીએ, પરંતુ જે લાંબી યાત્રા પર જવાનું છે તેની કશી તૈયારી કરતા નથી. જીવનના અંત સુધી રાગ-દ્રેષ, માન, માયા, લોભ અને અહંકાર કશું છૂટતું નથી.

સંસારનાં આ બધાં સુખો ભ્રામક છે. બધું અનિત્ય છે. કશું લાંબો સમય ટકવાનું નથી. કશું સાથે આવવાનું નથી. આ વાત જો માણસને સાચા અર્થમાં સમજાય તો અનાસક્તિ ઊભી થાય અને મોક્ષમાર્ગે પ્રયાણનો માર્ગ ખૂલી જાય.

ભાડાની જગ્યાનું વીલ કઈ રીતે કરવું?

■ કિશોર એમ. શાહ (સોલિસિટર)

ભાડાચિઠ્ઠી નામે થાય નહીં તો ફેમિલી એગ્રીમેન્ટ કરવું.

ભાડાની જગ્યાનું વીલ કઈ રીતે કરવું?

સૌથી પહેલાં તો ભાડાની જગ્યાનું વીલ નથી થઈ શકતું તે છતાંય તે જેનાં નામની ભાડાચિઠ્ઠી હોય, તેનાં જેટલા કુટુંબીજનો તેમની સાથે એ વ્યક્તિ ગુજરી જાય ત્યારે રહેતાં હોય તેમનાં નામે ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરવાની કાયદેસરની જવાબદારી છે. તેમાં ઘરઘણી કોઈ પણ જાતનાં પૈસાની માગણી નથી કરી શકતો, કારણ કે મહારાષ્ટ્ર રેન્ટ કન્ટ્રોલ એક્ટ પ્રમાણે તે એક ગુનો છે, કારણકે કોઈ પણ વ્યક્તિ ભાડાની જગ્યામાં રહેતી હોય અને ભાડાચિઠ્ઠી તેના નામ પર હોય અને તેની પત્ની, પુત્ર કે પુત્રીનાં નામ પર ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર હોય તે એક જાતનું ટ્રાન્સફર By Operation of law કહેવાય છે અને તેને Transmission of Tenancy Rights પણ કહેવાય છે. (ટ્રાન્સમિશન ઓફ ટેનેન્સી ટાઈટલ પણ કહેવાય છે.)

આવો હક્ક કાયદેસરનાં વારસદારોને મહારાષ્ટ્ર રેન્ટ કન્ટ્રોલ એક્ટ ૧૯૯૯ નાં સેક્શન ૭(૧૫) (d) (i) આપવામાં આવ્યો છે. આટલું કરતાં પણ જો ઘરઘણી જગ્યા એટલે કે ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરે નહીં તો કુટુંબના દરેક સભ્યોએ એક જાતનું ફેમિલી એગ્રીમેન્ટ કરવું પડે છે કે જેમાં કોઈ પણ એક વ્યક્તિનું નામ પસંદ કરી શકે છે. કે જેનાં નામે ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરવાની હોય આ ફેમિલી એગ્રીમેન્ટ ઘરઘણીને આપવું પડે છે. આવું એગ્રીમેન્ટ મળ્યા પછી ઘરઘણી માટે મહારાષ્ટ્ર રેન્ટ કન્ટ્રોલ એક્ટ પ્રમાણે ફરજિયાત છે કે તેનાં કુટુંબીજનોનાં નામ પર ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરી આપે. આટલું કર્યા પછી પણ ઘરઘણી જો જગ્યા ટ્રાન્સફર ન કરે તો કોર્ટમાં ડેક્લેટરી સૂટ ફાઈલ કરવો પડે છે. પણ આમાં કારણ વગરનો ખર્ચો અને ટાઈમ બગાડી જાય છે. આમાં જે વસ્તુમાં ભાડૂતનો કાયદેસરનો હક્ક છે તેમાં સૂટ ફાઈલ કરવાનો શું મતલબ છે?

ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરતાં પહેલાં કુટુંબના સભ્યોના

કેટલા દસ્તાવેજો તૈયાર રાખવા?

ભાડાની કોઈ પણ જગ્યા હોય અને તે મોટી ઉંમરના વડીલનાં નામ પર હોય અને તેની સાથે રહેતાં છોકરાં કે છોકરીનાં કે પત્નીના નામ પર ભાડાચિઠ્ઠી બદલવાની હોય તો નીચે આપેલાં દસ્તાવેજો તૈયાર રાખવાં.

(A) જેનાં નામ પર ભવિષ્યમાં ભાડાચિઠ્ઠી બદલવાની હોય તેનાં Joint Bank Accountની તૈયાર કરવી કે જેમાં જ્યાં રહેતાં હોય ત્યાંનું એડ્રેસ હોય.

(B) જેનાં નામ પર જગ્યા ટ્રાન્સફર કરાવવી હોય તેનો પાસપોર્ટ તે એડ્રેસનો પ્રૂફ માટે તૈયાર રાખવો.

(C) એ જ જગ્યાનું રેશન કાર્ડ તૈયાર રાખવું જેમાં બધાનાં નામ લખેલા હોય.

(D) ભાડાચિઠ્ઠી જેનાં નામ પર કરાવવાની હોય તેનાં નામે ઇલેક્ટ્રિક બિલ પણ કરાવી રાખવું.

(E) જેનાં નામ પર ભાડાચિઠ્ઠી ટ્રાન્સફર કરાવવાની હોય તેનું ટેલિફોન બિલ પણ તૈયાર રાખવું.

(F) જેનાં નામ પર જગ્યા ટ્રાન્સફર કરાવવાની હોય તેનું ડ્રાઈવિંગ લાઈસન્સ પણ તે એડ્રેસના પ્રૂફ વાળું તૈયાર રાખવું.

(G) જેનાં નામ પર ટ્રાન્સફર કરાવવાની હોય તેનાં રજિસ્ટર્ડ પોસ્ટ એડ્રેસવાળું કવર સાચવી રાખવું.

(H) આધાર કાર્ડ હોય તો આધાર કાર્ડ તૈયાર રાખવું.

(I) વસ્તી ગણતરીમાં તેમનું તે એડ્રેસ પર નામ હોય તે પ્રૂફ રાખવું.

(J) મોબાઈલ/ટેલિફોન બિલ હોય તેનું એડ્રેસ પ્રૂફ રાખવું.

(K) ડિમેટ એકાઉન્ટ હોય તો તેનું પ્રૂફ રાખવું.

(L) આ ઉપરાંત બીજી કોઈ પણ મૂવેબલ પ્રોપર્ટી હોય દા.ત. LIC પોલિસી, PPFની પાસબુક, અર્થ સર્ટિફિકેટ કે સ્કૂલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટ.

(M) વિદેશનો નાગરિક હોય તો સર્ટિફિકેટ of Registration

(O) Passport રાખવો.

પર્યુષણ પર્વ તમને પૂછે છે

■ પદ્મશ્રી ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ

‘પર્યુષણ એ માત્ર પર્વ નથી, પરંતુ પર્વાધિરાજ છે. પર્યુષણનો અર્થ છે ‘સમસ્ત પ્રકારે વસવું.’ એટલે કે આ પર્વ સમયે સાધુજનો ચોમાસાના ચાર મહિના એક જ સ્થળે સ્થિર વાસ કરીને ધર્મની આરાધના કરતા હોય છે, પરંતુ પર્યુષણનો લાક્ષણિક અર્થ છે ‘આત્માની સમીપ વસવું’. આત્મવિજય માટે આત્મઓળખ અનિવાર્ય છે. એ આત્મતત્ત્વને જોવા માટે એકાંત અને શાંતિ જોઈએ. બાહ્ય પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ જોઈએ અને એ નિવૃત્તિમાં આત્મવિશ્લેષણની આંતરપ્રવૃત્તિ જોઈએ.

આત્માની સમીપ રહેવું એટલે શું? અનંતકાળથી આત્મા મોહ અને મિથ્યાત્વમાં અથવા ક્ષયા અને અજ્ઞાનમાં જ વસતો આવ્યો છે. પોતાના સ્વ-ભાવને ભૂલીને વિભાવને જ નિજ સ્વરૂપ માની બેઠો છે. પરિણામે માનવી પારાવાર પીડા, દુઃખ, કંકાસ અને ક્લેશમાં ડૂબેલો છે. ભૌતિક લાલસાના મૃગજળ તરફ આંધળી દોટ લગાવી રહ્યો છે.

આવા માનવીને પર્યુષણ પર્વ પૂછે છે કે આ પર્વ સમયે વિચારકર કે તું કોણ છે? તે શું મેળવ્યું છે? અને શું પામવાનું તારું લક્ષ્ય છે? દોડધામ કરતો માનવી છેક મૃત્યુ જુએ ત્યારે જીવનનો વિચાર કરવાનો પ્રારંભ કરે છે. એ માનવીને ભૌતિક સમૃદ્ધિની મૂર્છામાંથી જગાડતું પર્વ તે પર્યુષણ પર્વ છે. ચિત્તશુદ્ધિ, હૃદયશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું આ પરમ પવિત્ર પર્વ છે. અજ્ઞાનમાંથી સમ્યક્ભાવ તરફ, સ્વહિતને બદલે પરહિત તરફ અને વિભાવ દશામાંથી સ્વભાવ દશામાં લઈ જનારું પર્વ છે.

જેન ધર્મના સર્વપ્રથમ આગમ શ્રી આચારંગ સૂત્રમાં કહ્યું છે, ‘જે રીતે કેરીના હૃદયમાં છુપાયેલી ગોટલીમાં એક વિશાળ આંખનું વૃક્ષ છુપાયું છે, તે રીતે હે માનવ! તારી કાયામાં પરમાત્મા વસેલો છે, એને તું શોધી લે.’

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ એ વ્યક્તિના જીવનમાં સદાકાળ જન્મોજન્મ સુધી રહેનારી ઊર્ધ્વ ભાવનાઓની ખુશબૂભરી વસંત

સર્જ છે. ભગવાન મહાવીરે પાયાનો વિચાર કર્યો કે માનવી આટલો બધો લાચાર, હતાશ અને નિરાશ કેમ છે? એમણે જોયું કે માનવી એ બહારનાં પરિબલોને કારણે નહીં, પરંતુ પોતાને કારણે જ હારેલો છે. એની તૃષ્ણા, લાલસા અને મિથ્યાત્વને પરિણામે પરાજિત છે. આ પરાજયને વિજયમાં પલટાવવા માટે ભગવાન મહાવીરે સંયમ, અહિંસા અને મૈત્રીનો માર્ગ બતાવ્યો. સતત જીવનશુદ્ધિ કરવાનો સંદેશ આપ્યો અને તેથી પર્યુષણ પર્વ એ કોઈ લાભ કે ભોગનું પર્વ નથી, કિંતુ ત્યાગ અને સત્ત્વનું લોકોત્તર પર્વ છે.

લૌકિક પર્વોથી માનવીના શરીરનું પોષણ થાય છે. જ્યારે પર્યુષણ પર્વથી માનવીના મનનું પોષણ થાય છે. તપ, જપ, મૈત્રી અને ક્ષમા દ્વારા એ પોતાની ભીતરની ચેતનામય જ્યોતિ સુધી પહોંચે છે. અનંતકાળથી આત્મા મિથ્યાત્વ, ક્ષયા, મોહ અને અજ્ઞાનમાં વસતો રહ્યો છે. માનવીને એનું જીવન કેવું છે અને એનો આત્મા ક્યાં છે એની પણ જાણ નથી. આવે સમયે પર્યુષણ પર્વ એ માનવીને આત્મરત્, આત્મસંલગ્ન અને આત્મપ્રિય બનાવતું પર્વ છે.

આ પર્વ એ અજ્ઞાનમાંથી જ્ઞાન તરફ, વિભાવમાંથી સ્વભાવ તરફ, વેરમાંથી મૈત્રી તરફ, પીડામાંથી પ્રેમ તરફ અને સ્વહિતમાંથી પરહિત પ્રત્યે લઈ જનારી સાધના પ્રક્રિયા છે. પર્યુષણની આરાધનાને પરિણામે માનવી એની જીવનશુદ્ધિના એક પછી એક સોપાન ચડતો જાય છે અને હૃદયશુદ્ધિ, ચિત્તશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિ દ્વારા એ આંતરખોજ કરતો હોય છે.

માનવી ચંદ્રની ધરતી પર ઊતર્યો કે મંગળના ગ્રહનો વિચાર કરવા લાગ્યો, પરંતુ આત્માની ધરતી હજી એને અજાણી છે. એની ઈંદ્રિયો એની આસપાસ મોહ અને આકર્ષણનાં કિલ્લા રચી દે છે. સ્વાદેન્દ્રિય અને સ્પર્શેન્દ્રિય એને સતત ભોજન અને કામનાના સુખ તરફ દોડાવે છે.

આવે સમયે પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વ વ્યક્તિને બહારની દુનિયાના આનંદને બદલે ભીતરની પ્રસન્નતા જાણવાનો અને જગાડવાનો આદેશ આપે છે. પર્યુષણ પર્વ એટલે આત્માની દિવાળી. જેમ દિવાળીએ વ્યક્તિ પોતાના વેપારના નફા-તોટાનો વિચાર કરે એ રીતે પર્યુષણ પર્વ દરમિયાન એ પોતાના આત્માને પ્રણ પ્રશ્ન પૂછે છે. એનો પહેલો પ્રશ્ન એ છે કે હું કોણ છું? એનો અર્થ નથી કે એનો બાયોડેટા પૂછે છે. પરંતુ એનો મર્મ એ છે કે એણે પોતાનું સ્વરૂપ કેટલું જાણ્યું છે. એનો બીજો પ્રશ્ન છે કે મેં શું મેળવ્યું છે? અર્થાત્ જીવનમાં મર્ત્ય અને અમર્ત્ય અથવા તો ક્ષણભંગુર અને શાશ્વત એવી એ બાબત છે એમાંથી મેં એવી કઈ અમર્ત્ય બાબત મેળવી છે કે જે હું આ ધરતી પર જીવતો ન હોઉં તો પણ એ જીવતી હોય! અને ત્રીજો પ્રશ્ન એ છે કે મેં મારા જીવનમાં શું મેળવ્યું છે? ધન, સંપત્તિ, પરિવારજનો તો સ્થાયી હોતા નથી પરંતુ મેં કશુંક એવું સાધનાથી મેળવ્યું છે કે જે સદાકાળ મારા આત્મામાં સંચિત રહે?

આ રીતે વ્યક્તિની ભીતરમાં બિરાજમાન આત્મદેવતાની આરાધનાનો આ અવસર છે અને તેથી જ ઈંદ્રિયોને જીતનારા જિનને પૂજનારા તે જૈન કહેવાય. જૈન ધર્મ એ કોઈ કુળ કે જાતિનો ધર્મ નથી, પરંતુ અંતરની તાકાત કેળવવાનો સાધનાપથ દર્શાવનારો અને આત્માને ઓળખવાને સતત યત્ન કરતો ધર્મ છે. કર્મ-કષાયોને જીતે તે જૈન. આજે બહારની દુનિયામાં દોડવાનું નથી, પરંતુ કષાયમુક્તિ મેળવવાની છે. કષ-એટલે સંસાર અને આય - એટલે વૃદ્ધિ. કષાયના કિલ્લાની કેદ વ્યક્તિ જન્મ-મરણની પરંપરા વધારે છે. ત્યારે પર્યુષણ પર્વ એને કહે છે, 'તારા જૈનતત્વને જગાડીને જન્મ-મરણની પરંપરા વધારનારા કષાયના કિલ્લાની કેદમાંથી મુક્ત બન.'

તો કરીશું શું? જૈન ધર્મના આગમ 'શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્ર'ને યાદ કરીએ. એના આઠમાં અધ્યાયમાં કહ્યું છે, 'ઉપશમથી ક્રોધને નષ્ટ કરો, મૂઢતા દ્વારા માનને જીતો, સરળતા દ્વારા કપટભાવ દૂર કરો અને સંતોષ વડે લોભ પર વિજય મેળવો.'

પર્વાધિરાજ પર્યુષણમાં આત્મજાગૃતિ, આત્મઓળખ અને આત્મઆનંદ સાથે ક્ષમાયાચના કરીએ.

થાયે છે થેઈથેઈકાર

થાયે છે થેઈથેઈકાર,

ધરા ને ગગનમાં

થાયે છે થેઈથેઈકાર!

બોલે છે મોરલા મલ્હાર,

- કે આઘેરી સીમમાં

થાયે છે થેઈથેઈકાર!

વાદળના પડદાની આગળ આ વીજળી

નાથે, ને થાયે ચમકાર;

આવે અવાજ ઓલાં ઝરણાંની ઝાંઝનો

ને ઝાડવાં વગાડે કરતાલ!

- ધરા ને ગગનમાં

થાયે છે થેઈથેઈકાર!

કેવું અજબ છે આ વર્ષાનું જંતર, એને

બાંધ્યા છે લખલખ તાર;

એ રે અનેકમાંથી એક જ ઊઠે છે આ

હૈયાં હલાવતો ઝંકાર!

- ધરા ને ગગનમાં

થાયે છે થેઈથેઈકાર!

વાગે છે પાવા પવન કેરા ધીરા ધીરા,

- વાદળનો ઘેરો ઘમકાર;

શ્યામલના સૂર કેરી, ધરતીને આવરીને

ચાલી રહી છે વણજાર!

- ધરા ને ગગનમાં

થાયે છે થેઈથેઈકાર!

પ્રફુલ્લ પારેખ

પર્યુષણ

મહાપર્વ ૨૦૧૯

અંતરશુદ્ધિનો અમૂલ્ય અવસર

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી રાકેશભાઈના પાવન શાન્નિષ્ઠમાં આત્માત્મનો આનંદ માણી
આત્મિક ઉત્થાનની પવિત્ર શ્રેણીએ આરોહણ કરવા
શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર મિશન ધરમપુર તરફથી ભાવભર્યું નિમંત્રણ

રજિસ્ટ્રેશન અને વધુ માહિતી માટે સંપર્ક સાધવા વિનંતી :
www.srmd.org/paryushan

સોમવાર, ૨૬ ઓગસ્ટથી સોમવાર, ૨ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૯

સવારે | સાંજે
૭:૩૦ થી ૧૦:૦૦ | ૭:૩૦ થી ૧૦:૦૦

સ્થળ :

ડોમ, એન.એસ.સી.આઈ., એસ.વી.પી. સ્ટેડિયમ, વર્લી, મુંબઈ

કાર્યક્રમની રૂપરેખા

સવારે ૭:૩૦ થી ૮:૩૦	સોમવાર, ૨૬ ઓગસ્ટથી સવાર, ૧ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૯ (દિન ૧ - દિન ૭) મંગલમય સ્નાત્રપૂજા (વિશ્વવત્સલ શ્રી ભગવાન મહાવીરના જન્મ કલ્યાણકની ભક્તિસભર નૃત્ય દ્વારા ઉજવણી)
૮:૩૦ થી ૧૦:૦૦	'મોક્ષનાં ૪ દ્વારપાળ - શમ, વિચાર, સંતોષ અને સત્સંગ' ઉપર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનાં પ્રવચન (આદિકવિ શ્રી વાલ્મીકિજી રચિત શ્રી યોગવાસિષ્ઠ મહારામાયણ પર આધારિત)
સાંજે ૭:૩૦ થી ૮:૩૦	વિવિધ ભક્તિમય સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો
૮:૩૦ થી ૧૦:૦૦	'જ્ઞાનીનો સમાગમ સર્જે કલ્યાણ' ઉપર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનાં પ્રવચન (શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વચનામૃત પત્રાંક-૫૨૨ પર આધારિત)
સવારે ૯:૩૦ થી ૧૦:૩૦	સોમવાર, ૨ સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૯ - સાંવત્સરિક આરાધના (દિન ૮)
૧૦:૩૦ થી ૧૨:૦૦	મંગલમય સ્નાત્રપૂજા
બપોરે ૩:૦૦ થી ૬:૦૦	'સત્સંગનો મહિમા' ઉપર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું પ્રવચન સંવત્સરી આલોચના (સમગ્ર વર્ષ દરમ્યાન ઘયેલ અપરાધોની ક્ષમાયાચના)

વિશિષ્ટ કાર્યક્રમ

૨૬ ઓગસ્ટ (દિન ૧)
સાંજે ૭:૩૦ થી ૮:૩૦
પર્વાધિરાજ પર્યુષણની ગૌરવગાથા
(એક રસમય નાટ્યપ્રયોગ)

૩૦ ઓગસ્ટ (દિન ૫)
સાંજે ૭:૩૦ થી ૧૦:૦૦
ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ આજના યુગમાં
(અધિનય અને નૃત્યમય કલાપ્રસ્તુતિ)

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર મિશન
ધરમપુર

Advt

જે જે સી જુહુ બીચ

જે જે સી જુહુ બીચનો એક નમ્ર પ્રયાસ

Match Making

આજના આધુનિક *Digital Marketing* ના જમાનામાં
ઉત્પન્ન થયેલી વિકટ સમસ્યા એક સરખી વિચારસરણી ધરાવનારા એટલે...

Perfect Match જીવનસાથીની શોધ

ઘરે ઘરે આ સમસ્યા ખૂબ જ વિકટ બની ગઈ છે. એને હલ કરવા માટે

આજે જ અમારો સંપર્ક કરો અને સમસ્યાથી મુક્ત થાવ, Tension Free થાવ

Life

Partner

રજીસ્ટ્રેશન સમય : સવારે ૧૧ થી સાંજે ૬-૦૦ સુધી સોમવાર થી શનિવાર (જાહેર રજા - રવિવાર સિવાય)

કિર્તીભાઈ શાહ

93230 41653

વિનોદભાઈ કપાસી

98204 14472

ભરતભાઈ મહેતા

98335 15055

જીતુભાઈ કોઠારી

98210 12321

જે જે સી જુહુ બીચ

૨૦૧, ૨જે માળે, એમ.એલ. સ્પેસ બિલ્ડીંગ, મેક ડોનાલ્ડની સામે, ડી.જે. રોડ,
જૈન મંદિરની પાસે, સ્ટેશન રોડ, વિલેપાર્લા (વે), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૫૬.